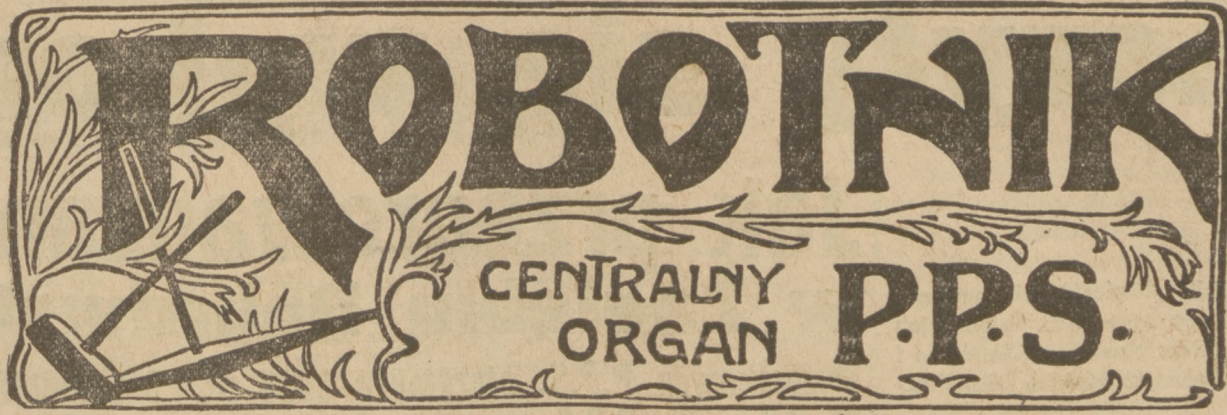

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-ej po południu.
Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
ADMINISTRACJA czynna od 9—5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.
KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa ulszczona ryczałtem.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7
REDAKCJA — tel. 5.06-70
DYREKCJA — 2.20-13
ADMINISTRACJA — 5-13-80
DRUKARNIA — 2.76-43
KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Pachołki Kapitału

Krew robotnicza, przelana w Warszawie przez „sztafetowców”, lepiej oświetla istotę i rolę „Obozu Narodowo-Radykalnego”, niż wszystkie jego wystąpienia w słowie i piśmie.
„Narodowość” tych paniców polega, jak wiadomo, na tym, że biją ubogich Żydów i ubogie Żydówki. Oszczędzają natomiast, jak i ich wódz Hitler, bankierów żydowskich, od których można żądać okupu i pośrednie go wspierania akcji antysemitki.
„Radykalizm” polskich hitlerowców wyraża się w gwałtownym wyrażeniu na kapitał cudzoziemski, a tkliwej serdeczności do kapitału „swojskiego”, który jest zarazem kapitałem rodzinnym, albowiem panicezowie z O. N. R. to synkowie kapitalistów endekich.

Ale kapitaliści „narodowi” żyją w najlepszej zgodzie z kapitalistami niepolskimi, zasiadając razem z nimi w spółkach akcyjnych, w związkach przemysłowo-handlowych, w stowarzyszeniach kamieniczników i t. d. Kapitał bowiem jest międzynarodowy i nie bawi się w przesady narodowo-rasowe.

Skoro tedy „starzy” endecy finansują robotę O. N. R. — a bez pieniędzy endeczka robota ta nie ruszyłaby z miejsca — to czynią to dla walki nie z kapitałem cudzoziemskim, lecz —

z robotnikiem polskim!

Oto wymowa strzałów wtorkowych, którą powinni zrozumieć wszyscy ci, którzy dają się jeszcze bałamucić przez paniców z O. N. R.,

W agitacji szermuje się frazesem „radykalnym”, kokietuje się robotników, ale w zetknięciu osobistym z robotnikami czuje się ich kulą, przelewa się krew robotniczą.

Dla odwrócenia uwagi mas od gnębiającej ich zmyślności kapitalizmu, robi się dywersję antysemitką, rozpętując się nienawiści narodowe i rasowe. Ale głównym wrogiem, przeciw któremu kieruje się akcja O. N. R. jest klasa robotnicza, jest Socjalizm.

Taka jest wymowa strzałów wtorkowych!

Myśmy od początku przejrzyli istotę O. N. R. i wyjaśnialiśmy ją w słowie i piśmie. Mając za sobą doświadczenia z „bojówkami” dawnego N. Z. R. w Łodzi, tworzonemi przez endecję po rewolucji 1905 r.; patrząc na to, co działo i dzieje się we Włoszech i w Niemczech — nie tudzieliśmy się ani chwili, co do roli, wyznaczanej przez kapitał młodzieńcom z O. N. R.

Strzały wtorkowe potwierdziły na szą ocenę wcześniej, niż tego — być może — życzyli sobie panowie ze „Sztafety”, demaskując się jako zwykłe pachołki kapitału, jako „szturmówki” w służbie kapitalistów.

Ale krwawy występ paniców młodocianych ma jeszcze swoją „odwrotną stronę medalu”. Już w chwili powstania O. N. R. zwróciliśmy uwagę na dwuznaczne zachowanie się „sanacji”, której jeden z publicystów zapraszał nawet młodzieńców z O.

**Dyktatura bułgarska
naśladuje Hitlera**

Z Sofji donoszą, że dyktatorski Rząd bułgarski projektuje utworzenie specjalnego wydziału propagandy, zorganizowanego na wzór niemieckiego ministerjum propagandy. Nowa ta instytucja nosić będzie nazwę „Instytutu odrodzenia narodowego”. Działalność jej ma zarówno obejmować propagandę wewnętrzną, jak zewnętrzną.

„Instytut odrodzenia narodowego” za mierną położył główny nacisk na wychowanie młodzieży w duchu „zasad” przywiecających dyktaturze.

N. R. „do wspólnego stołu”. Z drugiej strony O. N. R., który się chlubi swą tradycją endecją i obwiepolską i czci Dmowskiego jako swego wódz duchowego, sam O. N. R., będący ramieniem zbrojnym endecji, również nie zajmuje wyraźnego i określonego stanowiska względem „sanacji”. Ma się wrażenie, że O. N. R. ma lub może się stać — nie dziś to jutro — tym pomostem zgody między endecją a „sanacją”, który niewątpliwie zbudowany zostanie w bliższej lub dalszej przyszłości. Przynajmniej między tą

kapitalistyczną częścią „sanacji”, która dziś nadaje ton polityce „sanacyjnej”.

Zachowanie się policji i władz we wtorek upoważnia nas aż nadto do wyrażenia tej opinii:

A gdyby tak było istotnie, gdyby „oparcie” O. N. R. było lub stawało się szersze, niż to uzewnętrzniło, się dotąd, to i niebezpieczeństwo O. N. R. dla klasy robotniczej wzrosłoby.

Z tem robotnicy winni się liczyć w swej walce z O. N. R.

(jmb.)

**Wielkie zgromadzenie robotnicze
w Warszawie**

w niedzielę, 3 czerwca r. b., o godz. 11 r. odbędzie się na podwórzu ul. Wolska 44 pod hasłem:

**Jedności klasy robotniczej
i walki z polskim hitleryzmem**

Związki zawodowe, delegacji fabryczni, dzielniccy winni poinformować robotników o znaczeniu zgromadzenia i konieczności wzięcia udziału w manifestacji.

RADA ZAWODOWA m. WARSZAWY i O. K. R. P. P. S.

**Wypadki na Woli w Warszawie
Robotnicy polscy umieją... odpowiedzieć**

W części tylko nakładem wczorajszego mogliśmy podać wiadomość o napadzie członków O. N. R. na lokal dzielnicowy P. P. S. „Wola” w Warszawie. Dziś zamieszczamy szczegółowy opis wypadków.

NAPAD NA DZIELNICĘ „WOLA”

Onegąd między godz. 6 a 8 wieczorem w dzielnicy Wola przeciwko robotnikom wystąpili zbrojni faszyci z t. zw. Obozu Narodowo-Radykalnego.

Przebieg napadu był następujący: W domu przy ul. Wolskiej Nr. 44, od lat mieści się lokal dzielnicowy P. P. S. W przeciwległej oficynie przed kilku tygodniami ulokowali się faszyci z pod znaku „Sztafety” i O. N. R.

Onegąd w godzinach popołudniowych zaczęli do b. lokalu O. N. R. ściągać umundurowani faszyci.

Wśród członków naszej dzielnicy rozeszła się szybko pogłoska, która wkrótce okazała się prawdziwą, że faszyci chcą urządzić napad na lokal P. P. S. i zdemolować jego wnętrze.

W pewnej chwili z okien lokalu O. N. R. wyleciał stołek, wyrzucony w kierunku naszego lokalu.

W tym momencie z lokalu naszego wychodził tow. Rydz. „Bojowcy” faszystwscy oddali w jego kierunku kilka strzałów, z których jeden zranił tow. Rydza w ramię. „Bojowcy” zaczęli ostrze liwać lokal P. P. S. z okien swojego lokalu. Jak tylko uchyłono drzwi naszego lokalu,

zasypywano je strzałami.

Od kuli faszystowskich padli ranni: tow. tow. Jan Barański z robót publicznych (ranny ciężko w brzuch), Bolesław Czerniński robotnik budowlany (rana w rękę i udo), Bolesław Dziembowski robotnik fabryki Lilpopa (postrzał w głowę), Edward Zieliński, J. Chmielowski

— robot. metalowi, J. Szulecki — robot. firmy Paschalski.

Jednemu z towarzyszy udało się wybiec z ostrzeliwanego lokalu i zawiadomić Okręgowy Komitet Robotniczy P. P. S., który wezwał robotników innych dzielnic do przyścia z pomocą napadniętym robotnikom wolskim.

Kiedy faszyci zobaczyli wkraczającą w podwórze pierwszą grupę robotników, część z nich rzuciła się do ucieczki. Pozostali ostrzeliwali w dalszym ciągu lokal P. P. S., aż do przybycia policji, w obecności której oddano jeszcze kilka salw w kierunku okien naszego lokalu.

Po pewnym czasie ściągnięto posiłki policyjne.

W chwili, kiedy policja wkraczała do lokalu O. N. R. — faszyci ustawieni byli w dwuszeregu i wznosili różne okrzyki, wołając: niech żyje policja narodowa!

Z kieszeni faszystów zaczęły wysypywać się na podłogę kasety, noże, kilka rewolwerów, pałki gumowe, które miały służyć do bezpośredniej rozprawy z robotnikami. Na podłodze znaleziono huski od kul rewolwerowych różnego kalibru.

Znajdujących się w lokalu faszystów, w liczbie około 50, aresztowano i przewieziono do aresztu.

Sledztwo w sprawie krwawych zajść na Woli objął sędzia Szwedowski.

ODRUCH ROBOTNIKÓW.

Więść o napadzie rozeszła się w mgnieniu oka po Woli.

Pod lokal dzielnicowy P. P. S. zaczęli ściągać robotnicy.

Policja długo nie mogła wywieźć aresztowanych faszystów, w obawie przed samosądem robotników.

**

**Sprawa Paragwaju i Boliwji
na Radzie Ligi Narodów**

Nadzwyczajna sesja Rady Ligi Narodów rozpoczęła się wczoraj pod przewodnictwem p. Vasconzosa. Rada odbyła tylko krótkie posiedzenie państw, na którym ustaliła porządek dzienny. Rada została poinformowana o odpowiedziach rządów poszczególnych państw w sprawie zakazu eksportu broni do Boliwji i Paragwaju. Cztery rządy m. in. Niemcy i Szwajcaria dotąd nie odpowiedziały, czy zgadzają się na ten zakaz. Po deklaracji przedstawicieli Francji i W. Brytanji, którzy podkreślili konieczność jaknajszyszego załatwienia tej sprawy, postanowiono wystosować nowy telegram do rządów, które nie udzieliły dotąd odpowiedzi.

Rada została poinformowana także o odwołaniu przez Rząd Paragwaju groź-

by nieprzestrzegania zasad prawa międzynarodowego w stosunku do Boliwji. Należy zaznaczyć, że w związku z tą groźbą rozważano w ostatnich dniach w kołach Ligi możliwość usunięcia Paragwaju z Ligi.

W sprawie Saary Rada została poinformowana, że raport nie jest jeszcze gotowy. (PAT).

**W urzędach telegraficznych
i telefonicznych
Zwolniono 500 urzędników**

Z dn. 1 czerwca otrzymało zwolnienie z urzędach pocztowych, telegraficznych i telefonicznych 500 urzędników.

Około godz. 10-tej wiecz. do domu przy ul. Nowy Świat 47, gdzie mieści się redakcja „Sztafety”, przybyła grupa robotników i wybiła kamieniami szyby.

Faszyci przywitali robotników salwą rewolwerową. Na szczęście ofiar w ludziach nie było. Lokal redakcji obstawiła policja.

**

O godz. 10.30 na Nowym Świecie grupy robotników przystąpiły do dawania bezpośrednich nauczek kawalerom „mieczyka” faszystowskiego.

**

W różnych dzielnicach miasta, gdzie bojówki faszystowskie napadły na ro-

botników socjalistycznych wciągu wtorku i dnia wczorajszego dochodziło do licznych starć.

W wyniku tych zajść, które rozegrały się m. in. na Nowym Brudnie, na Powązkach i na Żoliborzu aresztowano około 20 naszych towarzyszy.

NAJEMNICZY O. N. R.

Opowiadają, że wśród aresztowanych we wtorek „bojowców” O. N. R., większość rekrutuje się z pośród mieszkańców „Cyрку”, wynajętych specjalnie do urzędzenia „pogromu” socjalistów.

Najemnym „bojowcom” paniczykowski sztab O. N. R. miał płacić dniówkę po 5 zł. dziennie.

W Kłajpedzie

Alarm prasy hitlerowskiej

Wczorajszy popołudniowy „Angriff” (Berlin) w depeszy z Kłajpedy powołując się na miarodajne informacje, donosi o mającym nastąpić obaleniu autonomicznego Rządu kłajpedzkiego. Odbyć się ma zgromadzenie ludności litewskiej, która wystosować ma do prezydenta dyrektorjum krajowego niemożliwe do spełnienia żądania. „Angriff” zwraca uwagę na rzekomą koncentrację większych oddziałów wojsko-

wych na terytorjum Kłajpedy, podkreślając, iż posunięcia te pozostają niewątpliwie w związku z planowaną akcją usunięcia dotychczasowego dyrektorjum „pogromu” socjalistów.

Tę samą wiadomość podają inne dzienniki niemieckie. (P. A. T.).

Sytuacja w „Trzeciej Rzeszy”

Sensacyjne wiadomości i pogłoski

Pisma wczorajsze doniosły o rewelacjach pani Tabouis, publicystki francuskiej, która twierdzi, że w Niemczech przygotowuje się nowy zamach stanu ze strony sztabu „Reichswehry” w porozumieniu z Goebbelsem i z kierownictwem policji politycznej. Organizatorzy tych przygotowań czynią wysiłki, by skłonić do swego obozu Hitlera.

Byłby to zamach konserwatywnych żywiołów hitleryzmu przeciwko „radykalnym” społecznym „oddziałom szturmovym”. Owe grupy „radykalne” grożą, jak wiadomo, wywłaszczeniem obszarów dworskich, konfiskatą kapitałów i t. p.

**

W rewelacjach p. Tabouis jest we-

dług naszych wiadomości — tyle prawdziwe, że istotnie stosunki wewnętrzne w ruchu hitlerowskim ZAOSTRZYLI się ostatnimi czasy bardzo znacznie. KATASTROFALNE POŁOŻENIE FINANSOWE „Trzeciej Rzeszy” odegrało tu dużą rolę — obok walk osobistych różnych „wódzów”. Stąd — nastroj niepewności i zdenerwowania, który ogarnął kierownicze koła hitlerowskie.

**

Jednocześnie nastąpiła nerwowa „zmiana kursu” wobec Austrii. Mają ustać zamachy bombowe i akty sabotażu. Prasa Dollfussa nie wierzy jednak tym zapowiedziom „pojednawczym”.

**30 milionów
dla baronów węglowych**

„I. K. C.” donosi, że w najbliższych dniach ma się ukazać rozporządzenie Ministerjum Komunikacji o ZNIŻCE OPŁAT za przewóz węgla do portów pol-

skich. Zniżka ma wynosić 3 zł. na tonie. „I. K. C.” oblicza, że baroni węglowi otrzymają tą drogą 30 milionów złotych „prezentu” od Skarbu Państwa.

Gdy skończyły się wybory...

U w a g i

By otrzymać pełny obraz tych wyników, jakie dać mogą TAKIE wybory samorządowe, trzeba mieć zewsząd nie tylko podział cyfrowy mandatów, ale przede wszystkim LICZBY GŁOSÓW, oddanych na poszczególne listy. Okręgi były w większych miastach tak wykrępane, że często-gęsto MNIEJSZA ilość głosów „sanacyjnych” dostarczała w rezultacie WIĘKSZA ilość mandatów; przykłady typowe — to PŁOCK, KALISZ, CZĘSTOCHOWA. Dlatego prosimy naszych korespondentów właśnie o dokładne obliczenia GŁOSÓW, oddanych na listy socjalistyczne.

Wzamy PABJANICE.

Podczas wyborów do Sejmu w r. 1930 B. B. W. R. uzyskał w tym mieście przeszło 11.000 głosów; teraz — tylko 6.435; myślny mieli wtedy 1710 głosów, tym razem — przy odpadnięciu młodych roczników — 4.813. Takie zestawienie pozwala dopiero na prawdziwą ocenę PRZESUNIĘĆ, zachodzących w masach społeczeństwa. W PABJANICACH, skoro o nich mowa, uderza ponadto zupełna klęska t. zw. narodowych socjalistów

(dawniej N.P.R. „lewica”); nie uzyskali oni ani jednego mandatu. „Sanacja” włączyła, mówiąc nawiasem, do siebie i miejscowych chrześcijańskich demokratów.

Jak wyglądały... „metody”? wiemy o tem wszyscy. Zamieszczone tu obok korespondencje z ZAGŁĘBIA DĄBROWSKIEGO, ŁUKOWA i LUBLINA odsłaniają częściowo niektóre kulisy. W każdym bądź razie można stwierdzić z całym spokojem, że „sanacja” cofnęła się w szeregu większych miast poważnie wstecz; zarazem wzrosło jednak znacznie niebezpieczeństwo typu hitlerowsko-faszystowskiego (ŁÓDŹ i LUBLIN); kombinacje p. Moskwy (główny komisarz wyborczy na Łódź) z kilkudniowymi obliczeniami nie zmieniają, rzecz prosta, w niczem sytuacji rzeczywistej.

Teraz przychodzi kolej na te miasta, które będą jeszcze wybierały w tygodniach najbliższych. Wyniki niedzielne powinny być dla nich zachętą do wzmożonej propagandy i wzmożonej akcji.

MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI.

W Łukowie

List socjalistycznych nie unieważniono Ale... nie zostały one ogłoszone...

Donosiliśmy już o regionalnych metodach przystosowania składu Głównej Komisji wyborczej do miejscowych potrzeb „sanacyjnych” w Łukowie.

Mianowany już przewodniczącym Komisji p. Białecki został po kilku dniach złożony z urzędu „na własną prośbę”. Okazało się później, że przyczyną tego była jego zapowiedź bezstronnego stosowania regulaminu i głosu sumienia w równej mierze do wszystkich ugrupowań. To zdecydowało. Nowym przewodniczącym Komisji został p. Bałuk, zastępca starosty w Łukowie.

Zgłoszone listy P. P. S. i Stronictwa Ludowego p. n. „Zjednoczenie Ludzi Pracy” zostały poddane „sanacyjnemu” „przypodobieniu wyborczemu”.

Kandydaci przetrzymali egzamin. Sprawdzanie podpisów wypadło również dobrze. Wprawdzie p. przewodniczący wymagał od każdego zgłaszającego listę podpisania listy jeszcze po raz drugi w jego obecności (zastępcy starosty), ale żaden ze zgłaszających się podpisów nie wycofał. Ale...

Ale listy „Zjednoczenia Ludzi Pracy” (nazwa naszych list) nie zostały przez Komisję ogłoszone, a ich pełnomocnicy nie powiadomieni do dzisiaj o powodach tego kroku, który jest naprawdę unikatem nawet w obecnych stosunkach i traci

kodeksem karnym.

Kiedy nie stało formalnych powodów do unieważnienia list, to poprostu nie ogłoszono list i koniec.

Sposób ten zastosowano w czterech okręgach, gdzie listy te miały zapewnić sukces. W dwóch okręgach o większości żydowskiej listy „Zjednoczenia Ludzi Pracy” nie były wystawione. Listy Poale Sjonu zostały unieważnione. W taki oto sposób p. Bałuk rozprawił się z sanacyjnymi „trudnościami”, wyborczymi w Łukowie.

Niezależnie od tego „sanacyjny” Komitet Wyborczy (który obejmował i Stronictwo Narodowe), z księdzem kanonikiem na czele ułożył warunki współpracy z sanacyjnymi żydami na zasadach „Łeb za łeb”, t. j., że katolicy z okręgów żydowskich oddadzą listy na „sanacyjne” Żydów, a „sanacyjni” Żydzi w innych okręgach będą głosowali na księdza Mazurkiewicza.

W rezultacie wybory w Łukowie dały wynik następujący: Sanacja 15 mandatów, a Aguda 9 mandatów.

Oczywiście, że p. Bałuk będzie jeszcze zmuszony do zdania sprawy ze swego sposobu przeprowadzenia wyborów w Łukowie, gdzie wbrew wyraźnym przepisom prawa listy nasze... nie zostały ogłoszone.

Jak przeprowadzano wybory w Zagłębiu Dąbrowskiem

W Sosnowcu P.P.S. otrzymała 8050 gł. i 9 mandatów; „sanacja” 12.963 gł. i 24 mandaty!! W Dąbrowie P.P.S. — 4706 głosów i 8 mandatów; „sanacja” 4564 gł. i 19 mandatów!!

W SOSNOWCU ilość naszych głosów, która ocalała przed „cudami” w komisjach wynosi 8050 gł., w liczbie tej jest 1102 naszych głosów unieważnionych w okręgu X, które padły na listę b. prezydenta tow. Bienia, oraz 710 głosów nieważnych w okręgu XII, które padły na listę tow. Babiarza. Ile nam w różnych komisjach najwyczej zabrano głosów, tego nikt nie zliczy. Posiadamy od członków komisji relacje, z których dżś jeszcze, niestety, skorzystać nie możemy, gdyż członkowie tych komisji są zaleźni, ale w swoim czasie jednak to wszystko zostanie ujawnione. Oficjalnie stwierdzono, że w więcej niż połowie obwodów komisji znaleziono w urnach od 70 do 200 kopert więcej, aniżeli było głosujących.

Mamy dowód w postaci popiołu, na którym znać jeszcze dokładnie nazwiska naszych kandydatów — z kartek — które po zakończeniu obliczania w lokalu tym spalono w piecu.

Wszystko to kiedyś ujrzy światło dzienne i wienni, których nazwiska mamy zanotowane, poniosą za to zasłużoną karę.

W całym szeregu komisji mężów za-

I znowu p. Dick...

P. Dick, feljetonista „Kuryera Porannego”, jest — doprawdy — niepoprawny. Tak niedawno dopłynął do cichej „sanacyjnej” przystani; tak świeżo brzmieć mu powinny jeszcze w uszach słowa własne, wygłaszane na pewnej sali sądowej; a jednak... coraz częściej, coraz częściej zaczyna szturmować bezpośrednio akurat postawę P. P. S. akurat stanowisko „Robotnika”. Psychologia neofitów jest widad zawsze i wszędzie jednakowa.

Powypisywał wczoraj p. Dick różne różności na temat wyborów samorządowych... pożałujcie Panie Boże!... I ciasno ramki partyjne, i zadania gospodarcze, i szerokie życie bez onych ramek — wszystko tam jest! I to p. Dick — farys z... w pewnej sali sądowej! przecie taki sam dokładnie „światopogląd” miał w młodych latach trzy ciotki — stare paniny w dalekim mieście Mejszagole, hen, gdzieś za Wilnem. Jakże tak można, panie Dick? No, poszedł pan do „sanacji”. Trudno. Poszedł pan. Stano się. Powrócił nietawo. Ale po kiego licha od razu na poziom duszycki drobniomieszkańskiej z Pacanowa? tego chyba nie wymagać. Więc poco? Az.

lenia list usunięto na czas obliczania z lokali, większość przewodniczących komisji odczytywała kartki bez pokazywania ich członkom komisji i mężom zaufania, a kiedy mąż zaufania listy chciał zająć w lokalu takie miejsce, aby choć z daleka mógł widzieć odczytywaną kartkę, usuwano go z lokalu, lub groźno usunięciem, nakazując pozostawanie w takim miejscu, z którego nie mógł dojrzeć kartki.

Przy takich to „wyborach” otrzymaliśmy ważnych 6238 kartek, a w unieważnionych hokregach 1812 (razem 8050) i przeprowadziliśmy 9 radnych, natomiast uprzywilejowana burżuazja żydowska 4427 głosami przeprowadziła 10 radnych(!). „Sanacja” zdobyła, nie piszemy w jaki sposób, 12.963 głosy i otrzymała 24 mandaty(!). Endecy wraz z Chadekami na wspólną listę około 1500 głosów i żadnego mandatu; bezpartyjni kamienicznicy około 3000 głosów i 1 mandat; komuniści — 3319 głosów oddanych na ważne listy i około 2000 na nieważne (zdobyli 4 mandaty); wreszcie na ważną listę „Bundu” padło 27 głosów.

Nie odbyliśmy w Sosnowcu ani jednego wiecu przedwyborczego, gdyż właściciele sal „nie mogli” nam wynajmować, a z całą gwałtownością występowały przeciwko P. P. S. Sanatorzy, komuniści i endecy, nie przebieżeli w walce z nami w żadnych środkach. Agitacja komunistyczna ograniczała się wyłącznie do zwalczania P. P. S.

Bojówki „sanacyjne” opojone wódką przez urzędnika magistratu Chruszcziela, przez b. komisarza policji Stankiewicza, w liczbie 200 ludzi, całymi dniami i nocami pilnowały ażeby żadna nasza odezwa czy afisz nie trzymały się naklejone na mieście, jedynie w zgodzie obok siebie wisiały afisze i ulotki nietknięte

nniczyją ręką — publikacje „sanacji” i komunistów.

W takich warunkach zdobyć oficjalnie 8050 głosów — to jest wielki nasz sukces i wielkie poświęcenie wszystkich naszych towarzyszy, którzy z największym zaparciem się siebie, oliarnie pracowali przy wyborach.

W unieważnionych okręgach, w których zakładamy protesty otrzymaliśmy: w X okręgu tow. posła Bienia na Modrzejowie 1102 głosy, „sanatorzy” otrzymali 1021 i wzięli wszystkie 3 mandaty, w unieważnionym okręgu XII — tow. Babiarza otrzymaliśmy 710 głosów, „sanatorzy” otrzymali 1256 głosów, komuniści 591 głosów; „sanatorzy” zabrali 2 mandaty, komuniści 1.

Tak wyglądały wybory w Sosnowcu.

W DĄBROWIE GÓRNICZEJ metody przedwyborcze „sanacji” były podobne; tam unieważniono nasze listy w 3-oh okręgach, w których na czele stali b. prezydent tow. Cieplak, b. radny tow. Gajewski. Na nasze unieważnione listy (tow. Cieplaka i tow. Gajewskiego) otrzymaliśmy więcej głosów, niż „sanatorzy” i dostalibyśmy tam po 2 mandaty, a w okręgu tow. Sierakowskiego otrzymaliśmy głosów więcej, niż trzeba na jeden mandat; „sanatorzy” zabrali nasze mandaty, przez unieważnienie padłych na nasze listy głosów.

Ogółem w Dąbrowie Górniczej otrzymaliśmy 4706 głosów, natomiast B. B. dostała tylko 4564 głosy, komuniści 2600 głosów, lecz mandatów „sanatorzy” wzięli 19, PPS. — 8, a komuniści 2.

Zakładamy protesty wyborcze. Przysłać trzeba, że w czasie głosowania komisje wyborcze w Dąbrowie zachowywały się inaczej niż w Sosnowcu.

O wyborach w Będzinie, Zawierciu i Czeladzi napiszemy innym razem

WIKTOR.

Jak to było w Lublinie?

(Od własnego korespondenta).

List socjalistycznych nie udało się unieważnić. Na dwa dni przed wyborami zaczęły się tedy wszelkie inne, aż nazbyt znane formy... „oddziaływania”. W sobotę, 26 maja, odbyło się — mimo wszelkie przeszkody — pięć ogromnych zgromadzeń robotniczych przy wspaniałym nastroju.

W niedzielę wkroczyły na scenę „bojówki”, z reguły pijane, rekrutujące się z różnych metów. W śródmieściu dokonano napadu na tow. Kurka; pobito go pałkami ołowianemi; później nastąpiły napady dalsze; przewodził im znany „działacz” BBWR., Pacynka. Ci sami ludzie prowadzili „agitację” wyborczą tuż przed lokalami komisijnymi. Naszych towarzyszy usuwała policja na-

wet wtedy, gdy znajdowali się o 300 — 400 metrów od danego lokalu wyborczego.

Po godz. 20 — wbrew przepisom — komisje dzielnic robotniczych nie przystąpiły wcale do obliczania głosów. Protesty naszych mężów zaufania nie skutkowały. I zaczęły się „nocne cuda”.

Faktycznie — przed „cudami” — kolejność list według liczby głosów wyglądała w dzielnicach robotniczych następująco:

pierwsze miejsce — P. P. S., drugie Str. Narodowe, trzecie — B. B. W. R., naprzykład obwód 3-ci okręgu II dał: P. P. S. — 410 głosów, Str. Narodowe — 350 gł., B. B. W. R. — 216 głosów.

Do sprawy powrócimy. Dziś — tylko tych kilka słów.

Krótkie depezesy z całego świata

ZGON ADMIRAŁA TOGO

Onegdaj zmarł w Tokio admirał Togo, zwycięzca z pod Czuszimy.

Z chwila wybuchu wojny rosyjsko-japońskiej admirał Togo otrzymał stanowisko dowódcy kombinowanej floty japońskiej. 27 maja 1905 r. jako dowódca kombinowanej floty rozbił pod Czuszimą drugą flotę rosyjską, która pod dowództwem admirała Roźdiestwienckiego śpieszyła na odsiecz Portu Artura.

Była to bitwa, która rozstrzygnęła o losach wojny rosyjsko-japońskiej. W roku 1905 admirał Togo mianowany został szefem sztabu admiralicji japońskiej. W r. 1907 za zasługi dla cesarstwa otrzymał tytuł hrabiego. (PAT).

ZBRODNICZY SABOTAŻ

Lotnik Pond, który wraz z Sabellim odbywa lot z Nowego Jorku do Rzymu i znajduje się obecnie w Heston, oświadczył, że przymusowe lądowanie w Irlandji i Anglii były spowodowane sabotażem.

Jak wykazało śledztwo samolot przed odlotem z Nowego Jorku był uszkodzony. W tych warunkach jest prawdziwym cudem, że Pond i Sabelli nie wpadli do morza podczas przelotu nad Oceanem Atlantyckim. (ATE).

ZAKAZ WYWOZU BRONI DLA BOLIWI I PARAGWAJU

Rząd angielski zakomunikował Sekre tarjatowi Ligi Narodów o wydanie zakazu wywozu broni i amunicji do Boliwi i Paragwaju. (ATE).

WŁAMANIE DO KONSULATU POLSKIEGO

W Morawskiej Ostrawie wczorajszej nocy dokonano włamania do konsulatu polskiego.

Nieznanymi sprawcy rozpruli rakiem kasę ogniową, z której zrabowali przeszło 600 zł. w walucie czeskiej. Inne rzeczy pozostały nietknięte. Śledztwo prowadzi policja ostrawska. (PAT).

USMIECH SZCZĘŚCIA

Z Poitiers donoszą o niezwykłym wydarzeniu. W czasie jednego z ostatnich ciągnięć loterii państwowej wygrana w wysokości miliona franków padła na numer zakupiony do spółki przez 4 miejscowych kupców. Jeszcze przed ciągnięciem jeden z właścicieli szczęśliwego numeru zmarł. Ponieważ bilet znajdował się w jego posiadaniu zawiadomiono o wygranej wdowę po nieboszczyku, która przeszukała papiery pozostałe po zmarłym, jednak bezskutecznie.

Wobec możliwości, iż bilet mógł się znajdować w ubraniu, w którym pochowano zmarłego, przeprowadzono ekshumację zwłok. Istotnie w kieszeni marynarki nieboszczyka znaleziono bilet, za którym podjęto wygraną. (ATE).

KATASTROFA

W miejscowości Bethel (Stany Zjednoczone) wydarzyła się katastrofa samolotowa. Wielki samolot komunikacyjny uległ

zniszczeniu podczas lądowania. Pilot i 7 pasażerów jest ciężko rannych. (ATE).

„PIĘCIORACZKI”

Z Montrealu donoszą, że w miejscowości North Bay (prowincja Ontario) 25-letnia Oliwia John wydała na świat pięć córek jednocześnie. Wszystkie dzieci są zdrowe. Ten rzadki wypadek wywołał wielkie zainteresowanie w miejscowych kołach lekarskich. (ATE).

70-LECIE FELIKSA KONA

Według doniesień z Moskwy miejscowe organizacje komunistyczne obchodziły 70-ciolecie urodzin wybitnego komunisty polskiego Feliksa Kona. (ATE).

W AZJI.

Z Lhasy donoszą o straszliwym morderstwie, którego ofiarą padł b. wódz naczelny armji tybetańskiej Lungshar. Przed zamordowaniem Lungsharowi wypłuciono oczy. Zabity był człowiekiem o wielkich wpływach i cieszył się całkowitem zaufaniem zmarłego Dala-Lamy. Morderstwo jest, jak się zdaje, rezultatem intryg nowego stronictwa, którego wpływy w polityce tybetańskiej znacznie wzrastają. (PAT).

BIEDĘ JUŻ ZNASZ—TERAZ WARTO POZNAĆ BOGACTWO
NABYWAJĄC SZCZĘŚLIWY LOS LOTERYJNY
W KOLEKTURZE
A. WOLAŃSKA
Warszawa, Centrala, Nowy Świat 19 i oddziały miejskie
Zamiejscowy oddział: WILNO ul. WIELKA 6
Ciągnięcie I-ej klasy 30-ej Loterii Państwowej rozpoczyna się już 19 czerwca
Główna wygrana **MILJON ZŁOTYCH**
Zamówienia zamiejscowe załatwiamy odwrotną pocztą
Konto w P. K. O. № 7192

W pogoni za mistyką

L

Bardzo dziś modne we Francji słowo powraca wciąż w dyskusjach publicznych, w prasie codziennej i naukowej, gdy rozważane są zagadnienia polityczne, gospodarcze i moralne doby dzisiejszej: **MISTYKA**. Wzrasta i ciągle rozlega się wołanie: musimy stworzyć mistykę! bez mistyki przegramy! dajmy spragnionemu, społeczeństwu nową, mistykę, a zdobędziemy przyszłość! Największy niepokój wywołuje popularność nowej mistyki w sferach intelektualnych i wśród tej części burżuazji, która sobie zdaje sprawę, że zbliża się koniec całego okresu cywilizacyjnego, a stojąc na przelęczy czasu, dostrzec nie umie narodzin nowego życia ani kierunku wielkiej ewolucji czy rewolucji dziejowej, obecnie przeżywaną.

KUPUJCI NAJLEPSZE
wieloletni doświadczenia
w sprzedaży
„Tryumf”

Mały feljeton Kaptani św. Biurokracego

Zmieniają się czasy, zmieniają się pogody, zmieniają się mody, zmieniają się rządy i gabinety, od czasu do czasu człowiek nawet koszulę albo żonę zmienia, ale niechęć i uprzedzenie, nieufność wzajemna obywatela vel interesanta do kaptanów św. Biurokracego czyli do tak zwanych panów z okienek trwa i trwać będzie, jak piramidy urągające wiekom.

Obywatel, żeby nie wiem jak był sprytny, żeby był zawodowym dewotnikiem i championem dezercji, nie uniknie tego, żeby co jakiś czas nie stanąć w jakimś urzędzie przed panem z okienka. Warto w takiej chwili w roli bezstronnego obserwatora przyjrzeć się tym dwóm panom i słowom spojrzaniem, jacyś się wzajemnie obrzucają. Pan z okienka patrzy na interesanta, jak na wieloletniego zbrodniarza, który przed wykonaniem na nim wyroku śmierci uzyskał dwugodzinny urlop zdrowotny i przyszedł do urzędu, by wyrzucić zemstę na pana z okienka, a interesant patrzy na kaptana św. Biurokracego, jak patrzy napadnięty wśród czarnej nocny w ciemnym i pustym zaułku na rabusia, usiłując odgadnąć: co też on mi zabiorze, życie, pieniądze czy też zadowolony papierosem.

Ten sympatyczny wzajemny stosunek trwa i trwa niezmiennie.

A przecież urzędnik z roku 1934 to już nie jest ten sam urzędnik z roku 1918, 1920 ani nawet z pierwszej połowy 1926 roku.

Tamten, dawny pan z okienka, był to pan całą gębą. Pensiya była dobra, a oprócz tego były dodatki funkcyjny, stołeczny, rodzinny, godzinny, mieszkaniowy, kresowy (przyszedł nań kres), a ponadto mnożnik wciąż mu się podnosił. Nie dziwota, że taki pan spoglądał na obywatela-interesanta z góry, miał go za hełkę-petelkę i traktował pod zdechłym Azorkiem.

Dzisiejszy pan z okienka nie jest już tym panem całą gębą. Obcięto mu wszystkie dodatki, obcięto mu, i to nie raz, pensję, jakże więc go tyłu operacjach nie ma być zdenerwowany. Poza to prócz własnej rodziny ma na karierze rodzinę wojskową, urzędniczą, policyjną, pocztową, sądowną i Bóg raczy wiedzieć, jaką jeszcze. Gdy w Turcji haremcy kwitły, żaden sultan nie miał tyłu rodzin na głowie, co dzisiejszy urzędnik.

Ala to jeszcze nie wszystko. Urzędnik jest obowiązkiem członkiem LOPP-u i ZŁOP-u, członkiem Ligi Rzecznej i Mlecznej, członkiem Przystosowania i Przystosowania i t. d. Był takim wielokrotnym członkiem to kosztowna zabawa, a tu wszystkie dodatki obcięte, a mnożnik się nie podnosi, jak to było za dawnych lat.

I jak tu w takich okolicznościach nie denerwować się?

Ala oprócz zdenerwowania, na co w kasie państwowej brak narazie lekarstwa, na stosunku urzędnika do interesanta odbija się także jego przymusowa przynależność partynia. Świadomość, że należy do BB lub do Strzelca daje urzędnikowi taką samą pewność siebie, jaką daje wypłacalnemu lokatorowi prawo o ochronie lokatorów; pewność, że nie można go ruszyć z miejsca.

Na to lekarstwo jest, bo biedny obywatel, interesant i podatnik nie powinien na swojej skórze odczuwać, że pan z okienka jest „strzelcem”. Co on temu winien?

Lekarstwo jest bardzo proste. Wszystkich panów z okienek i kaptanów św. Biurokracego należy przymusowo zapisać do opozycyjnych partij. Gdy nad takim panem będzie wisiała groźba redukcji, przestanie on traktować interesanta en canaille.

ULTIMUS

Czasem także w szeregach socjalistycznych — prawda w bardzo rzadkich wypadkach — wyrwie się z ust mniej lub więcej wybitnego przedstawiciela partij zdanie, świadczące o nurtującej tęsknocie — za mistyką.

Co też oni wszyscy pod tem słowem rozumieją?

Niedawno temu widziałem w filmie dźwiękowym „Wielką paradę” hitlerowską w Berlinie: setki tysięcy Niemców z wyciągniętymi ramionami, wpatrzonych w postać Hitlera, którego głos grzmiał z wysoko nad tłumem wzniesionej trybuny, na zakończenie potężne tony pieśni, śpiewanej przez tłumy jakby w ekstazie i upojeniu głębokim. Wszystko to sprawiało oszałamiające wrażenie. Dawniej publiczność francuska odpowiadała na to widowisko gwizdaniem i protestami. Od pewnego atoli czasu widzowie przyjmują wyświetlane parady hitlerowskie w głuchym milczeniu: gdy oczy patrzą, snąc myśl pracuje i usiłuje dociec głębszego sensu rozżarzonej psychiki niemieckiej.

W kinie obok mnie siedziało dwóch francuzów, z których jeden rzucił cicho uwagę: „Co za niezwykle imponujące widowisko, oto owoc potężnej MISTYKI; jak stworzył wyjątkowy człowiek!

Minister pracy neosocjalista Marquet ułożył plan wielkich robót publicznych, których roczny koszt będzie wynosił 1½ miljarda franków, przez 10 lat. Podając tę decyzję rządowi do wiadomości publicznej, zaprosił przedstawicieli prasy paryskiej na konferencję, w toku której wyłuszczył szczegóły swojego planu, a na zakończenie powiedział: „Mam nadzieję, że wprowadzenie tej ogromnej sumy do produkcji narodowej będzie ożywym i zbawiennym wstrząsem, który w niebywały sposób pobudzi do nowej energii i nowego życia gospodarstwo narodowe i całe społeczeństwo. Wielkich rzeczy, bez wytworzenia odpowiedniej MISTYKI dokonać niepodobna”. Oto więc neosocjalistyczny minister pochłubić się może niebyle jakim cudownym odkryciem: znalazł mistykę w robotach publicznych. Okazuje się, że w dzisiejszych niespokojnych czasach rząd francuski poza urzędnikami i policją posiada także pragnie swoją urzędową mistykę dla walki z kryzysem.

Z moich poprzednich listów wam już wiadomo, jak dużą rolę polityczną odgrywa poczynając związki byłych kombatantów i ofiar wojny. Gotują się one do wielkiej kampanji o zdobycie władzy, reformę państwa i słoniową przebudowę ustroju gospodarczego w duchu żądań sformułowanych przez Stany Generalne Pracy. Trzeba przyznać, że akcję ku temu rozpoczęły w wielkim stylu, z dużym rozmachem i pewnością siebie, nie wiążąc się z żadną partij polityczną i zdobywając coraz większą powagę w opinii publicznej. Jeden z ich przywódców, ciesząc się dużą popularnością, Rene Cassin, prezydent Unji Federalnej, liczącej blisko milion członków, tak określił w swoim powitaniu niedawno odbytego w Vichy Kongresu dążenia kombatantów: „Twierdzimy, że w rzeczywistości robotnicy i klasy pośrednie stanowią we Francji przynajmniej większość. Tej większości nie należy skupiać około sprzecznych ze sobą kilku mistyk: MISTYKA MA BYĆ JEDNA, CENTRALNA...” Cóż oznacza ta mistyka centralna? Cassin to wyjaśnia: „Rząd większości NA RZECZ TEJ WIEKSZOŚCI. OPARTEJ NA ZASADZIE SPRAWIEDLIWOŚCI I REFORMACH KONIECZNYCH”.

Jak więc widzimy, owa górnołotna mistyka, która kombatantom ma zapewnić patent wyższości nad stronnictwami

OTYŁOŚĆ

OSŁABIA SERCE

Serca otyłych, obłożone tłuszczem, pracują z wysiłkiem, wyczerpują się i wcześniej odmawiają posłuszeństwa. Ziola Magistra Wolskiego „Degrosa” zawiera jod organiczny, znajdujący się w morskiej roślinie Yahanga, który wprowadzony do organizmu, pobudza gruczoł tarczowy do należytej pracy, powodując spalanie nadmiernego tłuszczu. Stosują się przeciwko otyłości i nie wymagają specjalnej diety. Ziola ze znak. ochr. „Degrosa” do nabycia w aptekach i drogerjach (składach aptecznych). Wytwórnia Magister E. Wolski, Warszawa, Złota 14 m. 1.

mi politycznymi, nie jest niczem innym, jeno starym programem demokracji i radykalizmu francuskiego, który zawsze oświadczał się za urzeczywistnieniem sprawiedliwej społecznej drogą reform koniecznych.

A teraz przyjrzyjmy się francuskiej młodzieży. Nie mówię o młodzieży robotniczej, bo ta pracuje i działa w kadrach obu wielkich stronnictw robotniczych: socjalistycznym i komunistycznym. Mam na myśli młodzież intelektualną. Rozpada się ona na liczne grupy, o zupełnie rozbieżnej, jasno nieokreślonej i mętnej ideologii, a wspólnem im jest tylko przeświadczenie, że nadszedł dla młodzieży czas odegrania rozstrzygającej roli w życiu Francji i że należy usunąć starsze pokolenie od kierownictwa w państwie, jako przeżyte, niedołażące i znajdująca się w stanie moralnego i politycznego rozkładu. Na najbliższy czas przygotowują wspomniane grupy, naśladując przykład zorganizowanych w G. G. T. (Sezette) robotników, zwłanie Stanów Generalnych Młodzieży, których zadaniem ma być ustalenie wspólnej linii w działaniu i podstawy ideologicznej. Pogląd tych sfer streścić się da w słowach, które napisał jeden z przywódców, Renaud, w jednym z zasadniczych artykułów: „Tylko młodzi są zdolni do działania. Oni stworzyli mistykę... Ożywia ich gorące pragnienie negacji, zburzenia i odbudowy. Piomień rewolucyjny wdarł się w serce każdego z nas, każde serce młode, które bije bardzo mocno, jest sercem rewolucyjnym. Ci co czekali i ci co nie chcą czekać, rozpoczął drugą wielką rewolucję francuską”. A potem stwierdza, że największą liczbę zwolenników wśród młodzieży skupia idea ustroju korporacyjnego, opartej na podstawach demokratycznych i kończy apelem: „naprzód młodzi, dla rewolucji młodych!”

HERMAN LIEBERMAN.

Bunt młodych „ciurów” Echa mowy p. Prystora

Czytelnicy, naturalnie, pamiętają niedawną mowę p. Prystora o konieczności moralności w życiu publicznym; o konieczności oszczędzania grosza publicznego; o typkach z piątej czy dziesiątej „Brygady”, starających się wślizgnąć do pierwszych szeregów i udających okropny „entuzjazm”. „Sanacyjna” „Gazeta Polska” ze swej strony palnęła kazańko o „ciurach”, których trzeba pędzić kijem.

Nieszczere to wszystko było bardzo! Nieszczere przedewszystkiem obiektywnie, gdyż istota Systemu musi hodować protekcjonizm. Trzeba koniecznie skupiać i popierać „swoich” ludzi... Stąd zasadnicza niemoralność Systemu. Wybory Samorządowe jeszcze raz potwierdziły te znane prawdy.

Ala teraz nie o to chodzi. Chodzi o niektóre ciekawe echa tej głośnej mowy. Najbardziej — gdy konserwatywny „Czas” udaje zachwyty, podczas gdy sam ze swą grupą żyje właśnie z protegi! Weźmy jednak inną grupę — „Bunt Młodych”. Nazwa jest sympatyczna... ale wiadomo, że jest to organ młodych konserwatystów „sanacyjnych”, bardzo klerikalnych i bardzo antyrosyjskich (zrozumiałe!), a więc nieco pro-ukraińskich. Czasami w tym tygodniku znajdziemy ciekawe uwagi.

Naturalnie, mowa Prystora (i komentarz „G. Polskiej”) spotkała się z „entuzjazmem” (jak w „Czasie”). Jakże mogłoby być inaczej? Któż by śmiał napisać inaczej?! Wszak w tymże numerze znajdujemy np. artykuł, zestawiający Piłsudskiego z Napoleonem z jawnym dla tego ostatniego niekorzystnym wynikiem.

Ala... ale... „Młodzi” z „Buntu” wiedzą, że właściwie się z całym swym konserwatywnym obozem tą „brygadą” — czwartą. Czy nie o nich myślał czasem p. Prystor? Czy nie o nich pisał, jako o „ciurach” p. Matuszewski? Niedobrze...

To też wśród panegiryków i peanów, pochwał i kadzieli wyrwyją się „młodym” słowa — gorzkie. Gorzkie i zgryźliwe. Zgryźliwe i jadowite. Ostrożnie, powiadają, z tymi „ciurami”! I kto to właściwie są te — „ciury”? A jak wyglądają ci prawdziwi, autentyczni członkowie „sanacyjnego” obozu?

„Setki tych, którzy rozpoczęli cykl twórczy nie mając pary własnych onuczek w plecaku, dziś nie ruszą się bez Packarda, ani nie postawią nogi na

Przegląd prasy

PYRRHUSOWE ZWYCIEŚTWO

Niedzielne wybory, oraz tryumf „sanacji” znajdują już należyte oświetlenie w prasie niesubsydyjowanej.

„Głos Narodu” w następujący sposób ocenia wartość niedzielnych wyborów oraz „zwycięstwa” „sanacji”:

„Zwycięstwo B. B. w niedzielnych wyborach samorządowych jest sukcesem bądźco wątpliwej wartości. Na takich zwycięstwach nie zdoła się zbudować nic trwałego, bo z jednej strony budzą one niezmiernie silną reakcję w społeczeństwie i uniemożliwiają normalne funkcjonowanie samorządu, a z drugiej — i w obozie zwycięzców nie potrafią wywołać ani entuzjazmu ani wiary we własne siły. Cena, za jaką osiągnięto zwycięstwo, jest jednak, mimo wszystko, za bardzo wysoka, jeżeli spojrzeć na wybory samorządowe nie z punktu widzenia chwilowych korzyści i bezpośredniego efektu, ale ze stanowiska interesów społeczeństwa przy obiektywnej ocenie roli samorządu w życiu państwa. Im mniej będzie takich zwycięstw, tem lepiej, one bowiem utrudniają powrót do normalnych warunków w kraju, i wytwarzają atmosferę, uniemożliwiającą pacyfikację stosunków wewnętrznych. A to jest ważniejsze od tych sukcesów wyborczych, któremi usiłuje zasugerować opinię prasa sanacyjna”.

„Sanacji” wcale nie zależy na pacyfikacji stosunków wewnętrznych. Tylko w obecnych anormalnych stosunkach kryzysowych „sanacja” może utrzymać się na powierzchni.

NIE ZDECYDOWAŁ SIĘ...

Bardzo zżamiene są wywody „Nowego Dziennika” o stosunku Rządu do coraz częściej powtarzających się i coraz większe rozmiary przybierających ekscesów hitlerowców polskich.

„Nowy Dziennik” pisze o endeckich bojówkach co następuje:

„Jeśli mają odwagę na te swoje obrzydliwości, to tylko dlatego, że jakoś rząd jeszcze się nie zdecydował wziąć ich za łeb należyte i powiedzieć

stanowczo: dosyć, draby! Nie pozwalam! Jedno takie powiedzenie wystarczyłoby do uśmierzenia całej „rewolucyjności” tego chlubnego obozu. Niestety rząd jakby milczał. Przypuszczam, że się waha rozgrywać z endecją pojedynkę na platformie żydowskiej, a endecja właśnie do tego chce zmusić rząd. Endecja myśli, że w ten sposób uda się jej przedrzeć sanację zdepopularyzować”.

MOCARSTWOWA MOTORYZACJA.

Miłośnicwie nami rządząca „sanacja” chętnie operuje wyrazem „mocarstwo” lub „mocarstwowość”.

Jak ta mocarstwowość wygląda w rzeczywistości — o tem niejednokrotnie pisaliśmy. Obecnie organ przemysłowców łódzkich „Prawda” podnosi sprawę motoryzacji kraju, posiadającej olbrzymie znaczenie dla kraju zarówno pod względem gospodarczym, jak i obronny.

Czytamy więc w „Prawdzie”:

„...zaledwie około 37.000 sztuk wszelkiego rodzaju pojazdów mechanicznych, w czem ok. 14.000 sztuk samochodów osobowych prywatnych i urzędowych. Na 32 miliony ludności! W dodatku połowa tych pojazdów nie nadaje się do żadnego intensywniejszego użytku. Wystarczy wybrać się pierwszą lepszą taksówką na krótszą jazdę poza rógatki miasta, aby się o tem na własnej skórze przekonać.

W Polsce mamy jeden samochód (razem z wojskowymi) na 750 mieszkańców. W Niemczech jeden samochód przypada na 90 mieszkańców, a za rok lub dwa Niemcy mieć będą jeden samochód na 50 mieszkańców, czyli od biedy będą mogli w razie potrzeby całą swoją ludność męską załadować na samochody.

Gorzej, niż u nas jest tylko w Sowiech i w niektórych państwach bałkańskich. Znacznie lepiej pod tym względem jest nawet w najodleglejszych koloniach Afryki”.

Tak wygląda „mocarstwowość” w świetle cyfr i faktów.

X. Y. Z.

ziemi nieokrytej oryginalnym perskim kobiercem.

I ten rodzaj ciurów jest najniebezpieczniejszy, bo wrosły zdawien dawna w obóz, najniebezpieczniejszy, bo posiadający wszystkie tytuły formalne w porządku, najniebezpieczniejszy, bo będący dogodnym punktem przyczepu dla ciurów drugiego stopnia, trzeciego i dalszych stopni”.

Bardzo dobrze. Brawo, „młodzi”! To dopiero „bunt”! Cały system widać, jak na dłoni w tej doskonałej filozofii „PRZYCZEPY”. „Przyczep!” właśnie — jeden trzyma się drugiego — wnuczka za babkę, babka za dziadka, dziadek za rzepkę — władzę. System „przyczepu” ujawnia istotę systemu i całą frazeologiczność wywodów p. Prystora. Ci „młodzi” zaprawdę dobrze zrozumie-li mechanizm „systemu”, skoro we wstępnym artykule drukują grubemi czcionkami:

„Zresztą ciurostwo jest bardzo żarzące i najczęściej właśnie polega na korzystnym spieniężaniu w wieku męskim — młodości górnej i chmurnej.

Jeden ciura przykładem swego powodzenia rodzi dziesiątki, — tu chodzi przecież tylko o takie maleńkie, niedostrzegalne nazewnatrz, przesuniecie punktu ciężkości w najgłębszych warstwach duszy”.

Musimy przyznać zaprawdę, iż ci „młodzi” — broniąc się! — ujawnili dużą przenikliwość socjologiczną i psychologiczną! Socjologia „przyczepu”, psychologia naśladownictwa w zdobywaniu kariery zasługują na pochwałę.

Ala O KIM mowa? Kogo się ma na myśli? Jak to jest z tym „groszem publicznym” p. Prystora? No to jasne — tylko uważnie czytać wywody tych obrażonych „młodych”:

„Bo grosz publiczny przeznaczony na cel jakiś tam, nawet z najszlachetniejszych, idzie w świat przez dwa kanały: pierwszy maleńki jak słomka to wydatki na rzecz samą, — drugi kanał niemal Suezkiemu równy to personalia, to: Adrja, Bodega, Oaza, to samochody i djety — to domiar i nadmiar życia i nadużycia; takie rzeczy są przecież coś warte, tego nie oddaje się bez walki na śmierć — w takich razach nie rozchodzi się przecież o abstrakcję, o prawo, Państwo, czy jak tam dalej”.

Posądzeni o „ciurostwo” umieją się bronić! Zgrzytają namiętnie młodemi zębami i wyalą prosto z mostu. Maski dołoj! Pałką, kijem radzicie gnać ciurów, pp. Matuszewscy? Ostrożnie:

„Czyż system protekcyjny mógłby istnieć jedną chwilę, gdyby nie był niestety tak skuteczny?”

I kogoż tu walić kijem — gdy kij ma dwa końce, a grubszy trzyma najczęściej ktoś równie mocny jak i bezwzględny!?”

Z przerażeniem patrzymy, jak szydło prawdy wylazi z „sanacyjnego” worka. P. Prystor, ciągnie dalej — zaciąwszy się „młody” konserwatysta, przytoczył przykład jakiegoś nadmiernie gorliwego wizytatora „Sanacyjnego”, odwiedzającego szkołę. To „ciura”? Zgodna, przypuszczamy. Ale czy to ciura najszkodliwszy? Czy niema już gorszego? A kto jest NA CZELE systemu?

„Szkodliwość jego — jest minimalna zasięg działania niewielki — a duszyczka jego lokajka uformowała się na obraz i podobieństwo idące zgóry. Prawdziwy ciura siedzi gdzieś indziej — dawno już zdążył wypchać się na czole”.

Poznałszy więc i „czola”. Pozostaje ostatnia kwestja — czy Polska to wytrzyma? Może... Ale ogarnia „strach” człowieka:

„Polska to wielka rzecz... „wytrzymać i to — mówiło się dawniej”.

Dzisiaj od góry, nie przypadnie, ale programowo padły główne słowa alarmu — lokajstwo i ciurstwo i protekcja rozwinęły się tak, że strach zaczyna brać czy Polska wytrzymać długo to będzie mogła.

Leż jak się tu brać do kija, miotły czy reformy?”

Jak się tu brać „do kija”? A więc już „do kija” chcą zabierać się rozgorzyczeni „młodzi”. Ale „jak”? Pewnie, że chodzeniem w ogonie „Systemu”.

Wystarczy. „Młodzi” konserwatyści, bojąc się niekorzystnego dla nich podziału obozu „sanacyjnego” na uprzywilejowanych i zaledwie tolerowanych „ciurów”, wypowiedzieli — pełni gorczy — kilka słów twardej prawdy.

P. Prystor uderzył w stół, a konserwatywnie nożycie się odezwały. A prztem niebacznie odsłoniły SEKRETY systemu i stopień jego wewnętrznej „KONSOLIDACJI”!

Kazimierz Czapliński

Zgalwanizowany trup asekuruje się..

Narady polityczne konserwatystów

Dnia 30 b. m. odbył się w Warszawie zjazd rady naczelnej zjednoczonych organizacji zachowawczych. Przewodził ks. Janusz Radziwiłł, zjechało się około 50 osób z całego kraju.

Z wygłoszonych referatów i przeprowadzonej dyskusji wynika, iż konserwatyści aprobują w pełni politykę zagraniczną państwa. W dziedzinie ustrojowej stoją na gruncie projektu nowej konstytucji, przyczem wyrażają zapatrywanie, iż projekt ten zachowuje wolności obywatelskie przy równoczesnej realizacji hasła silnego Rządu. Projekt nowej konstytucji uważany jest też za przeciwnie stanowienie się hitlerowskiemu pomysłowi państwa „totalnego”.

W kwestiach polityki wewnętrznej opowiedziano się za tem, aby BBWR stał się platformą dla wszystkich „ludzi dobrej woli” z wyłączeniem „demagogii społecznej” i nacjonalistycznej.

W dziedzinie oświatowej konserwatyści przeciwstawiają się tak zw. państwu wemu wychowaniu i domagają się, aby szkoła była kontynuacją wychowania rodzinnego. Wpajanie w młodzież przy-

wiązania do państwa nie może być łączone z narzucaniem jakiegokolwiek programu politycznego, gdyż wszelka polityka powinna być w szkołach wyklu czona.

W kwestii polityki wobec mniejszości narodowych wypowiedziano zapatrywanie, iż mniejszości narodowe muszą zrozumieć, że polska racja stanu musi być decydującą w polityce państwowej.

Najwyższa dyskusja rozwinęła się przy zagadnieniach gospodarczych. Wypowiedziano się za utrzymaniem stałości waluty, propagandą kapitalizacji wewnętrznej, indywidualną gospodarką i zapewnieniem rentowności warsztatów pracy we wszystkich dziedzinach gospodarki. W formie zrezygowanej wysunięto postulat reformy systemu podatkowego. (Press).

Zwykle widowisko! Wskrzeszeni do życia przez dzisiejszy system rządzenia, konserwatyści, naturalnie, gierliwie stają u stóp tronu i bo — jako pierwsi, z nadzieją otrzymania należytej zapłaty.

Przeciw zarządzeniom władz skarbowych Protestuje ks. Piszczynski w Genewie

W związku z przeprowadzonymi ostatnio zarządzeniami egzekucyjnymi w po siadłościach ks. Piszczynskiego, do sekretariatu Ligi Narodów wpłynęło zażalenie ks. Piszczynskiego na ostatnie za rządzenia polskich władz skarbowych. W uzasadnieniu skargi ks. Piszczynski podkreśla m. in., że wskutek zarządzeń uniemożliwia mu się dalsze prowadzenie jego przedsiębiorstw.

W sprawie tej, jak donosi „Polonia”

prawdopodobnie odbędą się bezpośrednie rozmowy między generalnym sekretarjatem Ligi Narodów a przedstawicielami Rządu polskiego.

„Polonia” donosi dalej, że Min. skarbu zarządziło podobno zwolnienie z pod egzekucji zajętych przez władze skarbo we 45.000 hl piwa oraz żubrów Jankowickich. Potwierdzenia tej wiadomości z oficjalnej strony niema.

80 gr. za uszycie pary butów

Wyzysk wśród chałupników—szewców

W szewskim przemyśle chałupniczym w Warszawie wybuchł zatarg na tle wy sokości płac, ubezpieczenia pracowników i warunków pracy.

Na konferencji, która odbyła się w po niedzialek u inspektora pracy, przedstawiciele wyzyskiwanych chałupników szewców podnieśli, że chałupnik za uszycie pary butów otrzymuje zaledwie złotówkę, często nawet tylko 80 gr.

Na skupie obuwia wyrabianego przez chałupników hurtownicy robią fortunę.

W toku rokowań okazało się, że przedstawiciele hurtowników nie mają dostatecznych pełnomocnictw do prowadzenia rozmów, wobec czego przerwano je i poradzono pracownikom przesłać szczegółowego memoriału do Stow. kupców obuwianych.

Jednym słowem hurtownicy wygali się od konferencji pod formalnym pretekstem. Ale dzban dopoty wodę nosi, dokąd się ucho nie urwie.

Z sali sądowej

Skazanie „Gazety Polskiej”

Wczoraj została zakończona sprawa redaktora odpowiedzialnego „Gazety Polskiej” p. Hiża o zniesławienie prezesa klubu Stronnictwa Narodowego po sta Rybarskiego. Zniesławienia tego, jak po dawaliśmy, dopuściła się „Gazeta” pisząc po zeznaniach prof. Rybarskiego w procesie brzeskim, iż złożył on kłamliwe zeznania ze względów politycznych.

Dziś kanonizowany w przemówieniu swym, jako oskarżyciel prywatny, podkreślił niedopuszczalność metody walki politycznej polegającej na szkalo-

waniu przeciwników.

Sędzia Łaszkiwicz, który referował sprawę, uznał winę „Gazety Polskiej” za udowodnioną i skazał redaktora Hiżę na 4 miesiące aresztu. Kara ta ulega umorzeniu na mocy amnestji.

W motywach sąd podkreślił zarówno karalność posądzania kogoś o świadomie fałszywe zeznania przed sądem, jak i brak dowodów co do prawdziwości zarzutów; dowodów takich „Gazeta Polska” nie dostarczyła.

Skazanie „Polonii” Katowickiej

Sąd Najwyższy w dniu wczorajszym odrzucił skargę kasacyjną obrońców redaktora „Polonii” Pustelnika, skazanego za zniesławienie senatora z B.B. Sobolewskiego na 1 rok aresztu.

Sprawa dotyczyła zarzutu postawionego sen. Sobolewskiemu, iż był on osobście zainteresowany w załatwieniu sprawy podatków ks. Piszczynskiego.

lewskiego na 1 rok aresztu.

Sprawa dotyczyła zarzutu postawionego sen. Sobolewskiemu, iż był on osobście zainteresowany w załatwieniu sprawy podatków ks. Piszczynskiego.

Oszczędność przyczyną kalectwa robotnika

Sąd Okręgowy warszawski odrzucił sprawę dyrektora fabryki Kagana, oskarżonego o spowodowanie przez nieostrożność kalec-

stwa robotnika Afekta, o czym podaliśmy wczoraj.

„Stara Banda” „Drzwiami i oknami”

Niczym feniks z popiołów, tak „Stara Banda” z podziemi „Qui pro quo” z kryzysów finansowych coraz to się prostuje i od żywa pod inną firmą i w innym lokalu. Żywność tego zespołu jest tak wielka, że nie wątpimy, że Warszawa nigdy nie będzie pozbawiona kawałków Jarosiego, artystycznych wyczynów Parnellów, piosenek Terne a Ja Rentgen, wesołości Olszy, humoru Minowicza. Zespół to się kurczy, to wzrasta, ale wciąż jest doskonały, jedyny i niezastąpiony.

Tym razem prócz starych znajomych w zespole występuje utalentowana szwedka Elna Gistel, oraz nowa siła Ina Jablonow-

ska, przypominająca nieco w sposobie deklamacji Kalinównę.

Tempo rewji doskonale, żywe i wesołe; humor zgola niekryzysowy; atrakcji co nie miara; mimo skromnych rozmiarów sceny, strona dekoracyjna miła dla oka.

Z pośród poszczególnych numerów programu na wyróżnienie zasługują: „Przódki”, „Taniec marynarzy”, brawurowe „tango hiszpańskie” Parnellów i pełna głębokiej ekspresji piosenka „Z wąskiego Dunaju”.

Kapitałnie „inscenizowane dowcipy” wywołują huragan śmiechu na widowni. Publiczność bawi się na rewji doskonale, dziękując wykonawcom gorącymi oklaskami.

Organizacja Warszawska P.P.S.

Na niżej podanych dzielnicach dnia 1-go czerwca o godz. 7 wiecz. odbędą się zebrania dla członków i sympatyków poświęcone sprawie ruchu hitlerowskiego w Polsce:

WOLA, Wolska 44 — ref. tow. Benkiel. JEROZOLIMA, Chłodna 30 — ref. tow. Szocho.

MOKOTÓW, Chocimska 23 — ref. tow. Zarembo.

OCHOTA, Przemyska 18 — ref. tow. Cymerman.

POWISLE, Czerwonego Krzyża 20 — ref. tow. Winterok.

CZERNIAKÓW, Nowosielecka 1 — ref. tow. Tyll.

STARÓWKA, Długa 21 — ref. tow. Rongens.

MARYMONT-ŻOLIBÓRZ, Krasieńskiego 10 — ref. tow. Zdanowski.

Wzywamy towarzyszy i sympatyków do wzięcia udziału w zebraniach.

DZIELNICA MOKOTÓW. W piątek dn. 1 czerwca o godz. 6 wiecz. w lokalu dzielnicy (Chocimska 23) odbędzie się: Konferencja dzielnicowa. Obecność członków dzielnic obowiązkowa.

Ruch zawodowy

Oddział Zw. Metalowców przeniesiony został z ul. Targowej 44 na ul. Mackiewiczą 7 (róg Targowej 20).

BACZNOŚĆ METALOWCY LWOWSCY!

Dnia 3 czerwca b. r. o godz. 10 rano, odbędzie się we Lwowie przy ul. Ormiańskiej 31 (I piętro) walne zebranie oddziału Zw. Metalowców.

Tania książka

Jeszcze tylko dwa dni, 1 i 2 czerwca można nabywać tanie książki w księgarni J. Morikowicza, Mazowiecka 12. Ceny niskie poczynając od 10 GROSZY.

W wielkim wyborze broszury społeczne, ekonomiczne i historyczne.

Głosy czytelników

ROZPOLITYKOWANY OFICER ŻĄDA „SZTAFETY”

Wczoraj na dworcu Głównym byłam świadkiem następującej sceny:

Do kiosku „Ruchu” podszedł jakiś wyższy oficer W. P., domagając się fałszywostkowej „Sztafety”. Gdy sprzedawca, czytając odpowiedział grzecznie, że niema, oficer zrobił jej awanturę, wołając: „Co to jest... żydowski „Ruch”?”

Jako przypadkowy świadek, zwróciłam uwagę na to wysoce nieodpowiednie zachowanie się oficera w czynnej służbie.

Sprostowanie urzędowe

W związku z zamieszczoną w czasopiśmie „Robotnik” z dnia 16 maja r. b. notatką p. t. „Wybory do samorządów w Tomaszowie Mazowieckim, grasującej sanacyjnej bojówki” na zas. art. 21 Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych z dnia 7.II. 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14, 1919 r. poz. 186) proszę o zamieszczenie następującego sprostowania:

„Nieprawdą jest, że w czasie odczytu Bojana, wygłoszonego w Tomaszowie Maz. w dniu 10.V. r. b. wtargnęła bojówka „sanacyjna” uzbrojona w kije i noże i wszczęła bójkę z zebranymi, natomiast prawdą jest, że wywody polityczne prelegenta spotkały się z ostrym sprzeciwem ze strony licznej grupy „ponentów”, obecnych w czasie odczytu, wskutek czego organizatorzy zebrania zmuszeni byli je rozwiązać.

Nieprawdą jest, że na zebraniu przedwyborczym „Bundu” w dniu 12.V. r. b. w Tomaszowie Maz. doszło do zajść oraz, że obecna policja beczynnie przyglądała się całemu zajściu.

Natomiast prawdą jest, że zebranie to nie doszło do skutku z powodu małej ilości zgromadzonych. Na dziedzińcu lokalu zgromadzili się nieprzychylni dla „Bundu” elementy, które jednak agresywnie nie występowały, wobec czego policja nie miała powodu do interwencji.

Nieprawdą jest, że wieczorem dnia 12.V. r. b. zaczęto na ulicach miasta przechodzić,

natomiast prawdą jest, że do chwili obecnej żadne skargi w tej sprawie do organów Policji Państwowej nie wpłynęły.

Nieprawdą jest, że na wiecu przedwyborczym Str. Narodowego w dniu 13.V. b. r. organa P. P. zachowywały się beczynnie.

Natomiast prawdą jest, że podczas przemówienia posła Petryckiego na sali powstała bójka, w czasie której policja interwenjowała oraz zmuszona była wiece rozwiązać, ponieważ przewodniczący zebrania zbiegł z sali. Jedynie tylko dzięki energicznej interwencji policji nie doszło do poważniejszych zajść.

Za komisarza Rządu
M. Szyszylowicz, radca

Z ostatniej chwili

Urzędowy podział mandatów do rad miejskich (bez Łodzi)

P. A. T. ogłosił zestawienie URZĘDOWE podziału mandatów do rad miejskich w 335 miastach (bez Łodzi).

LISTY SOCJALISTYCZNE uzyskały — według tego zestawienia — 362 mandaty, przeważnie w większych miastach.

LISTY STR. NARODOWEGO — 521 mandatów.

LISTY B. B. W. R. — aż 3.298 mandatów, przeważnie w małych miasteczkach i tam, gdzie nie było innych list.

„Parowozowi” grozi zamknięcie

Robotnikom największej warszawskiej fabryki „Parowóz”, doręczone zostały wywołania.

Z dniem 15 czerwca produkcja fabryczna zostanie zawieszona na czas nieograniczony.

Jeszcze przed dwoma laty w „Parowozie” pracowało 1500 robotników. Dziś liczba zatrudnionych spadła do 300

osób, ale i ci rychło zostaną zwolnieni. Wczoraj w godzinach porannych odbyła się masówka robotnicza, na której zastawiano się nad drogami wyjścia z sytuacji.

Wybrano delegację, która ma interwenjować u władz i domagać się nowych zamówień, które nie pozwolą na unieruchomienie fabryki.

Strajk robotników piekarskich w Pruszkowie trwa

Pisałmy już o strajku robotników piekarskich w Pruszkowie, który wywołany został skandalicznymi warunkami pracy.

Strajk, mimo represji, trwa solidarnie.

Ponieważ jedna z piekarni mechanicznych podpisała umowę w dniu wybuchu strajku, t. j. dnia 25 b. m., przeto piekarnia ta została uruchomiona.

Gdyby władze policyjne zwróciły baczniejszą uwagę nie na robotników (jak

to było np. z robotnikiem osadzonym w areszcie, któremu w rezultacie przez 30 godzin nie dostarczono pokarmu i wody) lecz na piekarnie, w których pracowały nocą kobiety, lub niewykwalifikowani piekarze, wypiekający pieczywo w niehigienicznych warunkach, to i majstrów było by w swych zapędach bardziej umiarkowani.

Ostrzeżenie robotników piekarskich, by omijali Pruszków i nie łamali akcji walczących robotników.

Zatarg w kino-teatrze „Stylowy” trwa

W ub. niedzielę kino-teatr „Stylowy” był nieczynny. Personel kabiny został zmuszony do strajku z powodu ciągłych szykan ze strony dyrekcji kina, która wywierała zembst na pracownikach za ich solidarne stanowisko podczas akcji obronnej kino-mechaników, przeprowadzonej w dniu 1 kwietnia r. b.

Nietylko, że dyrekcja nie dotrzymała umowy z personelem kabiny, zawartej w dniu 1.IV.1934 r., ale wymówiła wszystkim pracownikom pracę. A gdy per-

sonel na znak protestu zastrajkował, sprowadziła sobie mechanika z Łodzi (którego przed 2 tygodniami wyrzuciła z miejsca za kradzież) i przy pomocy łamistraja uruchomiła kino.

Opinia publiczna n. jednokrotnie już była alarmowana poczynaniami dyrekcji kina „Stylowy” w stosunku do pracowników. Mamy wrażenie, że Dyrekcja kino-teatru winna być bardziej „czuła” na nastroje opinii publicznej.

Ci, którzy nie chcą żyć

Niema dnia, aby w stolicy nie było kilku samobójstw.

W ciągu dnia wczorajszego 28-letni Jerzy Helban, zadał sobie nożem ranę gotowia zmarł.

klątwa lewego uda, następnie otrut się roztworem sublimatu.

— 35-letnia Antonina Pawelcowa, napiła się spirytusu denaturowanego, Gdy trucizna zbyt słabo działała, wówczas

desperatka porwała noży i zadała sobie kilka ran ciętych jamy brzusznej.

Z głodu

Na rogu ul. Bielańskiej i pl. Teatralnego, zasłabł i upadł 27-letni Julian Dąbrowski, szewc. Lekarz Pogotowia stwierdził ogólne osłabienie i przewiózł D. do szpitala Dz. Jezus.

Smierć na posterunku

Pełniący obowiązki dozorczy domu, od 40-tu lat bez przerwy, Franciszek Sepeta, lat 72, w czasie zamiatania podwórza zasłabł nagle i stracił przytomność. Starca przeniesiono do mieszka-

Bez kłopotu

Minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem skarbu zatwierdził bez zmian budżet miasta st. Warszawy na rok budżetowy 1934/35, ustala lony decyzją tymczasowego prezydenta miasta z dnia 7 maja 1934 r. (P.A.T.).

Aresztowanie hjen licytacyjnych

W związku z szerzącą się w Warszawie w ostatnich czasach plagą niedozwolonych praktyk licytacyjnych, stosowanych przez zorganizowanych zawodowych licytantów, którzy utrudniali osobom nienależącym do zwoju uczestniczenie w licytacjach, urząd śledczy m. stoł. Warszawy, stosownie do polecenia władz sądowych, dokonał 160 rewizji domowych dla odszukania śladów i dokumentów, mających związek z niedozwolonymi praktykami uczestników licytacji. W wyniku rewizji zatrzymano i osadzono w aresztach policji 104 osoby, na, gdzie przed przybyciem lekarza Po-

Obligacje „Pożyczki Narodowej”

Obligacje „Pożyczki Narodowej” będą rozdane subskrybentom, którzy pokryli całkowitą należność, w ciągu miesiąca czerwca b. r. (PID).

Nowy dyrektor „Agrilu”

Jak wiadomo, dotychczasowy dyrektor „Agrilu” dr. Klein złożył na ręce prezydenta Kościalkowskiego prośbę o dymisję, która została przyjęta.

Obecnie prezydent miasta mianował nowego dyrektora, którym został p. Zygmunt Rewieński.

Zawody jako protest przeciwko meczowi Lipsk—Liga

Dz.ś, we czwartek, o godz. 15 i 17 odbędą się na boisku Skry czwórmezc piłkarski jako protest przeciwko urządzanemu w tym dniu meczowi: Liga — Lipsk.

Dochód z tych zawodów przeznaczony jest na rzecz uchodźców z Niemiec.

W czwórmezc wezmą udział Skra, Gwiazda, Makabi i Sarmata.

Pierwszy mecz o godz. 15 odbędzie się pomiędzy Sarmatą a Gwiazdą.

Drugi o godz. 17 pomiędzy Skrą a Makabi.

Czas odnowić prenumeratę na miesiąc czerwiec

Polityka w kolejnictwie

Czy to jest zgodne z okólnikami Min. Komunikacji?

Sekretarzem „Koła kolejowego BB.” w Tarnopolu jest p. Andrzej Stypka, jednocześnie zastępca zawiadowcy stacji; prezesem — p. Binduchowski, zawiadowca stacji.

P. Binduchowski (w charakterze prezesa koła B. B.), rozsyła następujące okólniki do kolejarzy:

Zarząd Koła Kolejowego B. B. W. R. w Tarnopolu zwraca się do Pana z prośbą wpisania się w poczet członków tutejszego koła. Odpowiedź pozytywną lub negatywną prosimy przesłać pisemnie do dni 3-ich na ręce sekretarza koła p. Andrzeja Stypki.

Prezes Binduchowski.

P. prezesowi koła B. B. nie wolno zapominać, że jest jednocześnie zawiadowcą stacji i zwierzchnikiem tych samych kolejarzy.

A wszak okólniki Min. komunikacji stwierdzają wyraźnie, iż agitacji politycznej na terenie służbowym prowadzić nie wolno!

„Działacz sanacyjny” skazany na rok więzienia Za sprzeniewierzenie 1.200 zł. i sfalszowanie dokumentów

Przed wzmocnionym wydziałem karnym sądu okręgowego w Chojnicach toczyła się rozprawa karna przeciwko Stefanowi Kubikowi, b. urzędnikowi kasy chorych w Chojnicach, ostatnio w Se-

polnie, sekretarzowi BBWR. Akt oskarżenia zarzucał Kubikowi sprzeniewierzenie 1200 zł. i sfalszowanie w 7 wypadkach dokumentów. Sąd skazał Kubika na rok więzienia.

Dwie katastrofy lotnicze Śmierć lotnika nad Lubaczowem

Nad LUBACZOWEM wydarzyła się w nocy straszna katastrofa lotnicza.

Cztery aparaty wystartowały z KRAKOWA na nocny lot do LWOVA.

Już w czasie lotu w tamtą stronę wybuchła burza; przyczem jeden z aparatów zawrócił. W powrotnej drodze aparat, którym lecieli: chor. pilot 2 p. lot. STANISŁAW JADCAK i por. obserwator KUSSEK, z powodu katastrofalnych warunków zmuszony był lądować na nieznanym terenie i został strzaskany. Por. KUSSEK uratował się, wyskoczywszy na spadochronie, ale chor. JAD-

CAK ZGINĄŁ POD SZCZĄTKAMI ZDRUZGOTANEGO SAMOLOTU.

Katastrofa w Kostrzynie

We wtorek wydarzyła się również katastrofa samolotowa w Kostrzynie.

Wskutek zepsucia się silnika czwórka eskadry myśliwskiej 3 p. lotn., kapral Julian Maciejewski, zmuszony był lądować w środku miasta, na placu targowym. Aparat został strzaskany, a kapral Maciejewski doznał ciężkich kontuzji.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Skrzydlate istoty”.
APOLLO: „Csibi” z Fr. Gaal.
ATLANTIC: „Pilnuj swego męża”.
ANTINEA: „Maski dr. Fu-Man-Czu”.
„O” czym się nie myśli”.
AMOR: „Dzwonnik z Notre Dame”;
„Żona na jedną noc”.
AS: „Syn Dżungli”.
BAJKA: „Porwanie” i „Głos Pustyni”.
CASINO: „Czerwony wóz”.
CAPITOL: „Życie jest piękne” i „Przygoda na Lido”.

MIEJSKI: „Buster profesorem w kabarecie” i „King-Kong” (Kinoteatr dla młodzieży nieczynny do 1 września).

KINOTEATR MIEJSKI

Pocz. seansów godz. 5.30, 8.15, 10.

W soboty i święta pocz. 4.30

PODWOJNY PROGRAM

„PROFESOR W KABARECIE”

Buster KEATON

„KING-KONG”

Fay Wray

Co środa zmiana aktualności

PARAMOUNTU

NOWY SPLENDID: „Skandal w Budapeszcie” i rewja.

NOWA TOMBOLA: „Maskatada miłości” i „Emma”.

OKO PRASKIE: „Nie będziesz kurtyzana” i „Dzieje grzechu”.

PROMIEN: „Dziewczę z Gór”.

PAN: „Ostatni Ataman Annienkow”.

KI-NO PAN Nowy-Świat 49
Pocz. o 4.
Dokumentalne arcydzieło prod. sowieckiej 1934 r. otwierające nową epokę kinematografii światowej

OSTATNI ATAMAN
ANNIENKOW

Nadprogram: Reportaż sowiecki — Parada sportowa — Pobyty min. Barthou w Polsce.

PALACE: „Za pieniądze” i „Precz z teściową”.

PRAGA: „Ulica” i „Legion śmierci”.

PETIT TRIANON: „Moje marzenie to ty” i „Mąż swojej żony”.

RIVIERA: „Tancerki z Buenos Aires” i film polski.

ROXY: „Pat i Patachon jako włóczęgi” i „Zamarle echo”.

SOKÓŁ: „Papryka” i „Zew ziemi”.

STYLOWY: „Królowa Krystyna” z Gretą Garbo.

TON: „Dziś żyjemy”.

UCIECHA: „Uśmiech szczęścia”.

UNJA: „Sprawca nieznan” i rewja.

Pobór

Dziś winni się stawić: 1) zamieszkali w 7, 8 i 9 dzielnicach III komisariatu P. P. w komisji poborowej Nr. 1, 2) zam. w 12 i 13 dzielnicach XIII komis. oraz w 1 dzielnicy XVI komis. — w komisji poborowej Nr. 2, 3) zam. w 3 i 4 dzielnicach XVIII komis. oraz w 1 dzielnicy XXIV komis. — w komisji poborowej Nr. 3, wreszcie 4) zam. w 12 dzielnicy VII komis. — w komisji poborowej Nr. 4. Wszystkie powyższe komisje urzędują przy ul. Stałowej 73.

Samobójstwo 14-letniego chłopca

W klatce schodowej domu przy ul. Rokitińskiej Nr. 85 w Łodzi, popełnił we wtorek samobójstwo 14-letni uczeń szkoły powszechnej.

Chłopiec zabrał ojców rewolwer i na klatce schodowej strzelił sobie w pierś. W stanie beznadziejnym przewieziono go do szpitala. Przyczyna samobójstwa nieznana.

Co usłyszmy w radio?

CZWARTEK 31 MAJA.

8.00 Sygnał czasu. — 8.05 Gimnastyka. — 8.25 Muzyka. — 8.35 Dziennik poranny. — 8.40 Muzyka z płyt. — 8.55 Chwilka gospodarstwa domowego. — 9.00 Transmisja z Krakowa. — 11.57 Sygnał czasu. — 12.05 Program. — 12.10 Wiadomości meteorologiczne. — 12.15 Poranek muzyczny. — 14.00 Feljton. — 14.30 Pieśni. — 15.00 Pogadanka rolnicza. — 15.20 Koncert. — 16.00 Słuchowisko dla dzieci. — 16.30 Transmisja fragm. meczu piłkarskiego „Wiedeń — Lwów”. — 16.45 Kwadrans literacki. — 17.00 „Na Helu”. — 17.15 Muzyka ludowa. — 18.00 Słuchowisko. — 18.40 Transmisja fragm. meczu piłkarskiego „Liga-Lips”. — 18.50 Piosenki. — 19.10 Program. — 19.15 Rozmaitości. — 19.30 Muzyka. — 19.45 Przegląd teatralny. — 19.50 „Myśli wybrane”. — 19.52 Muzyka lekka. — 20.50 Dzieńnik wieczorny. — 21.00 Tr. z Gdyni. — 21.02 „Precz, precz smutek wszelki”. — 21.17 Koncert popularny. — 22.00 Skrzynka pocztowa. — 22.15 Wiadomości sportowe. — 22.25 Muzyka taneczna. — 22.45 Odczyt. — 23.05 Muzyka taneczna.

STAN POGODY

POCHMURNO.

Zachmurzenie zmienne, malejące na południu i wschodzie, możliwe jeszcze zanikające przelotne deszcze. Dalsze lekkie ochłodzenie. Najpierw umiarkowane potem słabe wiatry północno-zachodnie i północne.

WALNE ZGROMADZENIE Akcjonariuszów Tow. Ubezpieczeń „PRZEZORNOŚĆ”

SP. AKC.

Dnia 29 maja r. b. odbyło się 41-e Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Towarzystwa Ubezpieczeń „PRZEZORNOŚĆ” S. A.

Po raz pierwszy akcjonariusze zebrałi się w nowej siedzibie Towarzystwa przy Pl. Napoleona Nr. 9 w wykończonym 16-to piętrowym gmachu.

Na przewodniczącego wybrano przez aklamację p. inż. Piotra Drzewieckiego, który podkreślił, że Towarzystwo „PRZEZORNOŚĆ” w roku 1933 mimo trwającego kryzysu osiągnęło dodatnie rezultaty. Dwa dodatnie objawy można stwierdzić w roku sprawozdawczym: zahamowanie spadku produkcji, a nawet jak w działach rzeczowych nieznanie jej powiększenie, oraz wydatne zmniejszenie kosztów. Ponadto w dziale zyciowym zwiększyła się w stosunku do 1932 r. ilość polis oraz powiększył się zbiór składek, zaś ilość storn wydatnie się obniżyła.

Rok sprawozdawczy w rzeczywistości

zamknięty jest nieznanym zyskiem w sumie zł. 3.754 gr. 90 i tylko wskutek przeniesienia straty z roku 1932 ogólny wynik bilansowy wykazuje stratę. Kapitały własne, fundusze i rezerwy dochodzą do sumy 8.000.000 zł. i stanowią poważną gwarancję dla ubezpieczonych. Wspomnieć tu należy, że Tow. Ubezpieczeń „PRZEZORNOŚĆ” ma oparcie w wszechświatowym koncernie ubezpieczeniowym „Prudential” w Londynie.

Do Zarządu zostali wybrani pp.:

1. Bronisław Barylski, 2. Stefan Benzel, 3. Sir Joseph Burn, 4. Piotr Drzewiecki, 5. Józef Ludwik Evert, 6. Szymon Landau, 7. Ernest Harry Lever, 8. Harry Herbert Redman, 9. Marjan Szardowski.

Do Komisji Rewizyjnej weszli pp.:

1. Brzeziński Stanisław, 2. Moykowski Zygmunt, 3. Ostrowski Stanisław, 4. Tabor Czesław, 5. Żochowski Kazimierz.

Co grają w Teatrach?

TEATR ATENEUM. Chwilowo teatr nieczynny.

TEATR NARODOWY. Dziś komedia Scribela „Szkłanka wody”.

TEATR LETNI. Dziś komedia muzyczna „Domek z kart” z Malicką i Maszyńskim.

TEATR NOWY. Dziś „Migo” Acharda, z Jarkowską i Kurnakowiczem.

TEATR POLSKI. Codziennie dramat K. H. Rostworowskiego „Kaligula” w reżyserji L. Schillera.

TEATR MAŁY. Dziś komedia sowiecka W. Szkwarkina p. t.: „Cudze dziecko”.

TEATR KAMERALNY. Codziennie po cenach niższych „W małym Domku” z Adwentowiczem, Zabczyńską i Łuszczewskim.

TEATR „HOLLYWOOD”. Codziennie inauguracyjna rewja „Drzwiami i oknami” w wykonaniu „Starej Bandy”.

TEATR REWJI „MUCHA”. Codziennie rewja „Bukiet szlagierów”.

TEATR REWJI „MIGNON”. Codziennie „Wesoła banda” z udziałem nowego zespołu artystów scen warszawskich.

TEATR DRAMATYCZNY (Hipoteczna 8). Codziennie „Matłżeństwo z konwenansu”.

Robotnicza Reprezentacja Gdańska i Gdyni walczy w sobotę o godz. 17 na boisku Skry w Warszawie z Robotniczą Repr. Klubów żydowskich a w niedzielę o tej samej godzinie na Skrze z Robotniczą Reprezentacją Warszawy

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Piłka nożna

NA BOISKU SKRY O 15 i 17 CZWÓRMECZ JAKO PROTEST PRZECIWKO

MECZOWI LIPSK — LIGA.

SZCZEGÓŁY NA STR. 4-ej

STAN ROZGRYWEK O MISTRZOSTWO KLASY A. Stan rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo klasy A okręgu warszawskiego przedstawia się następująco:

Podokręg robotniczy — 1) Gwiazda 7 gier 12 pkt., 2) Skra 6 gier 10 pkt., 3) Marymont 6 gier 8 pkt., 4) Sarmata 6 gier 6 pkt., 5) Czarni 6 gier 5 pkt., 6) Znicz 6 gier 5 pkt., 7) Hapole 5 gier 4 pkt., 8) Elektryczność 7 gier 2 pkt., 9) Drukarz 4 gry 1 pkt.

Grupa klubowa — 1) Warszawianka 16 gier 12 pkt., 2) Legja I b 6 gier 11 pkt., 3) Skoda 6 gier 8 pkt., 4) Pwatt 6 gier 7 pkt., 5) Orkan 6 gier 5 pkt., 6) Bzura 4 gry 5 pkt., 7) Polonia I b 6 gier 4 pkt., 8) PZL 6 gier 4 pkt., 9) AZS 6 gier 4 pkt., 10) Świt 6 gier 4 pkt., 11) Orzeł 5 gier 3 pkt., 12) Barkochba 5 gier 1 pkt.

OBRAZY MIEDZYKONFERENCJI FEDERACJI PIŁKARSKIEJ. W Rzymie odbył się kongres międzynarodowej federacji piłkarskiej. Najciekawszym punktem obrad była sprawa zorganizowania olimpijskiego turnieju piłkarskiego w 1936 roku w Berlinie. Sprawa ta rozbiła się o kwestję amatorstwa, międzynarodowy komitet olimpijski bowiem stoi na stanowisku, że w takim turnieju mogą wziąć udział

tylko drużyny amatorskie, organizatorom zaś zależy na tym, żeby w zawodach startowały przede wszystkim wszystkie potęgi piłkarskie, które, jak wiadomo, mają pić karstowe zawodowe. W tej sprawie odbędą się dalsze pertraktacje pomiędzy Międzynarodową Federacją Piłkarską a Międzynarodowym Komitetem Olimpijskim.

Wybory do nowego zarządu wniosły zmiany jedynie na stanowiskach pierwszego wiceprezydenta i 4-ch członków zarządu. Z ramienia Polski p. Mallow wszedł do komisji rewizyjnej.

Następny kongres FIFA odbędzie się w 1936 r. w Berlinie.

Sprawa niedoszedłego meczu Polska — Czechosłowacja nie była poruszana na kongresie.

Lekkoatletyka

PRETENSJE CZECHOSŁOWAKÓW. Do zarządu Pol. Zw. Lekkoatletycznego wpłynęło z Czechosłowacji pismo z żądaniem odszkodowania pieniężnego za niedojście do skutku meczu Poznań — Praga, wyznaczonego na dzień 31 b. m. w Pradze.

W odpowiedzi na żądanie to PZLA odpisał, że pretensje Czechosłowaków uważa za nieuzasadnione, gdyż PZLA już w pier-

wszych dniach maja b. r. zawiadomił Związek Czeski, że w wyznaczonym terminie Polacy do Pragi przybyć nie będą mogli, jednocześnie proponując przełożenie terminu tego samego spotkania na później.

Kolarstwo

ZAGRANICZNI KOLARZE NA DYNASACH. Warszawskie Towarzystwo Cyklistów organizuje w dniu 8 czerwca (piątek) wieczorem pierwsze w sezonie międzynarodowe zawody kolarskie i za prowadzeniem motorów. W zawodach kolarskich startować będzie eksmistrz świata, Engel (Niemcy), doskonały kolarz francuski Chapalain oraz zawodowy kolarz polski zamieszkały stale w Paryżu, Henryk Szamota. W biegach za prowadzeniem motorów wezmą udział dwaj kolarze zagraniczni, prawdopodobnie z Francji i Niemiec.

Różne wiadomości

SPRAWA CZYŻA W SĄDZIE APELACYJNYM. Jak się dowiadujemy, w dniu 2 czerwca w sądzie apelacyjnym w Warszawie rozpatrywana będzie ponownie sprawa Czyża, ukaranego 2-letniemi więzieniem z zawieszeniem na defraudację 15 tys. złotych. Apelację wniósł prokurator Korol, uważając karę za zbyt łagodną.

Z przemysłu naftowego

Dnia 29 maja r. b. odbyło się Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Firmy „Standard-Nobel” w Polsce, S. A. Przewodniczył p. mec. Bronisław Zdaniwicz.

Na Zebraniu tem zostało zatwierdzone sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej oraz bilans i rachunek zysków i strat za rok operacyjny 1933.

W sprawozdaniu swem — Zarząd podkreśla ciężkie położenie przemysłu naftowego, wyrażające się spadkiem produkcji ropy, zmniejszeniem się konsumcji krajowej oraz silną obniżką cen. Sytuacja ta wytworzyła warunki, w których przemysł musiał nadal pracować ze stratami, uniemożliwiającymi przedsiębiorstwom prowadzenie w dostatecznej ilości wierceń poszukiwawczych za nowymi terenami naftowymi, tak koniecznych dla utrzymania ciągłości przemysłu.

Rozwiązanie w roku sprawozdawczym Syndykatu Przemysłu Naftowego i stworzenie Polskiego Eksportu Naftowego nie wniosło żadnych zasadniczych zmian do życia przemysłu, które mogłyby przyczynić się do jego odrodzenia. Jedynie ponoszone przez przemysł, jako całość, straty zostały mniej więcej równomiernie podzielone między wszystkie firmy rafineryjne.

Rok operacyjny 1933 zamyka Spółka stratą w wysokości zł. 5.545.748.04. Głównymi pozycjami, składającymi się na powyższy ujemny wynik są straty operacyjne (w pierwszym rzędzie straty organizacji sprzedażnej i rafinerji) oraz odpisy na amortyzację.

W wyniku wyborów do Rady Nadzorczej i Zarządu zostali wybrani ponownie ustępujący członkowie, wobec czego skład Rady Nadzorczej i Zarządu pozostaje bez zmiany. (x).

maiestic pocz. 4

Symfonia życia

GRAJA: JOHN BOLES GLORJA STUART

Na froncie oświaty i kultury

Działalność i życie T. U. R.

IV-ta część wyników zbiórki 1-szomajowej na T.U.R.

W dalszym ciągu Sekretariat Generalny T. U. R. otrzymał protokoły i należność ze zbiórki 1-szomajowej na TUR z następujących miejscowości: **Brzeźówka** — 95 zł. 69 gr.; **Radom** — 162 zł. 31 gr.; **Tarnów** — 109 zł.; **Toruń** — 83 zł. 18 gr.; **Jezor** — 18 zł. 50 gr.; **Zagórz** — 14 zł. 57 gr.

PRZED WALNYM ZJAZDEM T. U. R.

Przypominamy, że VI-ty Walny Zjazd T. U. R. odbędzie się 8 i 9 września w **Borysławiu** w Domu Robotniczym. Te Oddziały, które dotąd nie wybrały delegatów na Zjazd, dokonaj tego winny w czerwcu i zawiadomki bezwzględnie Sekretariat Gen. TUR. Konieczne to jest ze względu na zamówienie noclegów i ewentualne zniżki kolejowe. Dotąd zgłoszonych jest ponad 50 delegatów i delegatek.

OSIEM GOTOWYCH ODCZYTÓW PISANYCH

Posiadamy do dyspozycji naszych Oddziałów i bratnich organizacji 8 pisanych odczytów na tematy aktualne. Są to odczyty 1) O kartelach, 2) O mniejszościach narodowych w Polsce, 3) O dziejach konstytucji w Polsce, 4) Z historii parlamentarizmu w Polsce, 5) O samorządzie w Polsce, 6) O budownictwie socjalistycznym w Rosji Sowieckiej, 7) Dzieje myśli socjalistycznej z cyklu — O dziejach socjalizmu — część I-sza, 8) Z dziejów prowokacji w Europie i w Polsce.

W przygotowaniu jest kilka dalszych odczytów, jak: Polska emigracja robotnicza we Francji. Ubezpieczenia społeczne w Polsce itd.

Odczyty wysyłamy na zamówienie po nadesłaniu 50 gr. za 1 egzemplarz na portu i zwrot części kosztów.

POSIEDZENIE ZARZĄDU GŁÓWNEGO T. U. R.

W sprawach zjazdowych, a zarazem dla omówienia kilku spraw organizacyjnych odbędzie się posiedzenie Zarządu Głównego T. U. R. dnia 8 czerwca (piątek) w biurze Sekretariatu Generalnego.

„O książce „Ignacy Daszyński”. Poza dwukrotnie omówieniem w „Robotniku” i w „Naprzódzie” książki wydanej przez T. U. R.: H. Swoboda „Ignacy Daszyński — życie, praca, walka” — kilka pism bratnich organizacji podało szczegółowe recenzje o książce.

„Kolejarz-Związkowiec” organ centralny ZZK, w Nr. 15 z dnia 21 maja b. r. omawia na czele numeru, podając portret tow. Daszyńskiego, pracę H. Swobody, pisze między innymi:

„Kim jest Daszyński dla mas pracujących o tem wiedzą kolejarze całej Polski... Ogół pracowników kolejowych cęca po-

stać Daszyńskiego głębokim szacunkiem i niesłabnącą sympatją...”

a dalej redakcja podkreśla znaczenie książki wydanej przez TUR, i cytuje bardzo obszerne wyjątki z przedmowy do książki o tow. Daszyńskim

„**Włóknarz**” miesięczny organ Związku Zawodowego Robotników i Robotnic Przemysłu Włókienniczego w Polsce w Nr. 5 z dnia 20 maja b. r. podaje bardzo sympatyczne sprawozdanie z książki, podkreślając, że książka o **Daszyńskim**, jako pionierze ruchu socjalistycznego w Polsce, jako czynnym organizatorze zmagani niepodległościowych w czasach niewoli, jako niezłomnym bojownikiem demokracji i Socjalizmu w odbudowanym państwie polskim, jest zarazem i historią polskiego Socjalizmu. Recenzja we „**Włókniarzu**” kończy się podkreśleniem zasługi TUR-a za wydanie książki o tow. **Daszyńskim**, która powinna znaleźć się w rękach jak najszerzego ogółu towarzyszy.”

O sprawozdaniach w innych pismach podamy w następnej kronice.

Z DZIAŁALNOŚCI NASZYCH ODDZIAŁÓW

Zduńska-Wola mimo, że około 80% liczby członków stanowią bezrobotni, prowadzi żywą działalność oświatowo-kulturalną opartą na ścisłej łączności z miejscowymi Związkami Zawodowymi.

Dlaczego Ludwik Krzywicki i Szymon Askenazy otrzymali nagrody m. st. Warszawy?

Nagrody naukowa i literacka m. st. Warszawy zostały przyznane, jak pisaliśmy, Ludwikowi Krzywickiemu i Szymonowi Askenazemu. Prasa nacjonalistyczna zrobiła z tego powodu hecę na temat... wpływów masonskich. Dosłowne teksty orzeczeń sądów konkursowych są odpowiedzią najlepszą na te inwektywy.

„Sąd Konkursowy na posiedzeniu w dniu 26 kwietnia 1934 r. przyznał jednomyślnie nagrodę naukową m. st. Warszawy za r. 1934 z zakresu nauk humanistycznych profesorowi **LUDWIKOWI KRZYWICKIEMU** niestrudzonego i głębokiego badaczowi dziejów człowieka, początków oraz rozwoju kultury duchowej i materialnej ludzkości, więzi i organizmów społecznych, — uczonego, ogarniającego rozległe dziedziny wiedzy humanistycznej, niecofającemu się przed najtrudniejszymi problemami nauki i rozwiązującemu je pozytywnie, — wreszcie niespożytej energii nauczycielowi wielu pokoleń, co kształcił przez pół stulecia zgórą umysły młodzieży polskiej, w czasach niewoli, twórcy ogniska naukowego w

Co drugą niedzielę odbywają się t. zw. poranki dyskusyjne, na których po odczycie następuje dyskusja. Poranki wywołały zainteresowanie, liczba słuchaczy wzrasta. Oddział posiada bibliotekę, z której korzysta 29 czytelników; przeczytano 357 tomów. Chór zbiera się raz na tydzień, występuje na akademjach i uroczystościach, organizowanych przez Oddział. Zespół teatralny (20 osób) pracuje dorywczo, wystawił „Kwadraturę Koła”. Urządzone są wycieczki o charakterze rozrywkowym do okolicznych miejscowości, zebrania towarzyskie. Są dwa koła sportowe: piłki nożnej i ping-pongowe, które w zawodach o mistrzostwo miasta zdobyło tytuł wice-mistrza miasta.

Dębica (woj. krakowskie) prowadzi szkołę robotniczą dla analfabetów — program obejmuje naukę czytania, pisanie i rachunki. Koło samokształcenia zbiera się dwa razy na tydzień (16 członków) studjuje zagadnienia: społeczne, rozwój kultury, powstanie i życie człowieka i t. d. nadto odbywają się różne wykłady. Oddział posiada orkiestrę smyczkową, składającą się z 12 grających. Dorywczy teatr — 20 osób, wystawił 8 sztuk. Odbywają się zebrania towarzyskie i wycieczki krajoznawcze i naukowe (np. zwiedzenie fabryki w Mościcach i in.).

Warszawie, który swą działalnością wywalczył prawa bytu dla polskiej myśli naukowej.”

II.

„Sąd konkursowy na posiedzeniu, odbytem w dniu 30 kwietnia 1934 roku w Sali Portretowej Ratusza m. st. Warszawy, zważywszy najszlachetniejsze piękno języka, doskonałą formę kompozycji i głęboką uczucia narodowego, zawartego w dziełach tej miary, co: „**Lukasiński**”, „**Książę Józef Poniatowski**”, „**Napoleon a Polska**”, „**Dwa stulecia**”, „**Gdańsk a Polska**” i wiele innych, przyznaje nagrodę literacką m. st. Warszawy na rok 1934 **SZYMONOWI ASKENAZEMU**.”

DROBNE OGŁOSZENIA

TAPCZANY higieniczne, automatyczne, patentowane 3722. Komplety z 50 oraz nowoczesne wyroby tapicerskie. Warunki dogodne. (Dawniej Wytwórnia. Twarda 5. Twarda 3)

40 zł. z licytacji garnitury marynarskiej Palta letnie, spodnie. Nowolipie 21 — 12. 103

Prohibicja na czarnym lądzie

Jeżeli ludność tubylcza angielskiej kolonii **Kenya** w Afryce przyswoi sobie kiedyś europejską cywilizację, to pierwszą rzeczą jej będzie wystawienie pomnika obecnemu królowi, mądrym **Bamangwato**. I będą oni z dumą opowiadali, jak to ich władcy udało się sztuka, która skończyła się niepowodzeniem u wielkiego narodu Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Król **Bamangwato** jest mianowicie zapamiętałym wrogiem alkoholu i ten wynalazek szatana z państwa swego zupełnie wywalił. Ten wstręt do piwa i wódki odziedziczył on po swoim ojcu, który pierwszy w państwie swoim zaprowadził prohibicję, a ponieważ znał on dobrze swoich wiernych poddanych i ich słabości i namiętności, ogłosił on krótko i niedwuznacznie, że używanie alkoholu oraz handel napojami alkoholowymi karane są śmiercią. Ktokolwiek zostanie przyłapanym na tem, że troszki swe topi w wódce, lub że w piwie szuka pocieszenia od dławiącego go kryzysu, ten bez dłuższej procedury przędzie się na tamten świat. Chyba... Chyba, że wykupi się odpowiednią grzywną. Grzywna ta wszakże była tak wysoka, że

niezamożnemu pijakowi nie pozostawało nic innego, jak tylko samemu powiesić się w imię króla.

Gdy tedy który z wiernych poddanych króla **Kenya** czuje pragnienie i chce je ugasić, musi on opuścić łany ojczyzny i wędrować za kordon graniczny. Taka pielgrzymka trwa kilka dni albo kilka tygodni. Biada jednak czarnemu spirytualistom, jeśli przekroczy granice kraju ojczyzny w stanie podgazowanym. Na takiego właśnie polują tylko pachołki królewskie i ściągają z niego grzywnę w wysokości 10 wołów.

Gdy stary król **Kenya** umierał, zostawił swemu następcy stada, oceniane na 4 miliony funtów angielskich. Widocznie pragnienie pod palcami promieni słońca Afryki jest wielkie i niema dość wysokiej kary, któraby czarny lud mógł powstrzymać od gaszenia tego pragnienia.

Zasobność skarbu króla **Kenya** dowodzi także, że w Afryce łatwiej sobie radzą z kryzysem gospodarczym, niż w cywilizowanej Europie lub w uprzemysłowanej do najwyższego stopnia Ameryce.

Zjawisko przyrodnicze w Kłobuku

Wieś **Kłobuk** w pobliżu Mostaru w Jugosławii stała się obecnie głośną w państwie Serbów i Chorwatów, a to dzięki rzadkiemu zjawisku przyrodniczemu.

Zjawisko polega na tem, że we wsi **Kłobuk** drzewo figowe obojętne jest dojrzałymi owocami, nie mając jeszcze na gałęziach ani jednego zielonego listka.

Do **Kłobuka** ciągną tedy długie sznurki samochodów, zwożące ciekawych ujrzenia na własne oczy cudu natury.

W rzeczywistości cudu żadnego nie ma, a rzecz się ma, jak następuje: Drzewo to w ubiegłym roku dwukrotnie

kwitło. Ciepły na półwyspie Bałkańskim listopad r. z. sprawił, że owoc na tym drzewie zaczął się zawiązywać.

Nastąpiły zimna i dojrzewanie owoców zostało zahamowane, ale pierwsze ciepłe promienie wiosennego słońca przyspieszyły proces dojrzewania fig. W kwietniu nastąpiły ciepłe dni, a w pierwszych dniach maja owoc drzewa figowego dojrzał do masy.

Jakkolwiek naukowo jest ten wypadek wytłumaczony, to jednak jest on o tyle fenomenalnym, że świat przyrodniczy poważnie się nim zainteresował.

Bogate złoża rud wykryto w Górach Świętokrzyskich

Jak się dowiadujemy, Państwowy Instytut Geologiczny podejmuje badania na terenach gdzie wykryto ostatnio bogate złoża rud żelaznych. Złoża te znajdują się w miejscowości **Rudki** pod Nową Słupią w Górach Świętokrzyskich. Obok rud żelaznych wstępne badania geologów wykazały istnienie rud pirytowych mających niezwykle doniosłe znaczenie przy produkcji metalurgicznej. W związku z temi odkryciami udadzą się na teren **Gór Świętokrzyskich** geolodzy Instytutu dla prowadzenia dalszych poszukiwań. Pracami temi kie-

rować ma naczelnik wydziału kruszowego dr. **Czesław Kuźniar**.

W budynku Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniczej przy ul. Suzina 3 jest do wydzierżawienia sala teatralno-kinowa

na 500 miejsc, wyposażona w nowoczesną aparaturę dźwiękową i 350 foteli. Przy wydzierżawieniu wymagana jest kaucja. Warunki do umowy. Informacje telefonicznie 11-97-77. Oferty tylko na piśmie składać w biurze Spółdzielni **Zolibórz, ul. Krasińskiego 16**

Beverly Nichols

DZWON NA TRWOGĘ

Z upoważnienia autora przełożyła z angielskiego

Wacława Komarnicka

Wcale nie chcę się ludzi nadzieją, że nie zdąży czytelnika oświadczając, iż nadeszła właśnie odpowiednia chwila do wygłoszenia małej mównicy, dającej wyraz przekonaniu, jakie powziąłem podczas pobytu w Genewie. Ale „Dlaczego Liga Narodów jest niezbędna” **Beverly Nichol**s należy do rzeczy, których się poprostu nie czyta. Zdaje sobie z tego dokładnie sprawę, choć mnie to boli. Mimo wszystko muszę to jednak napisać, możecie więc opuścić kilka następnych stron. Żywię jednak nadzieję, że tego nie zrobicie, choć mogę was zirytować.

Oto, tedy, ów niewielki artykułik.

„Dlaczego Liga Narodów jest niezbędna?”

Najprościej będzie, jeżeli nasze argumenty skierujemy pod adresem imaginacyjnego przeciwnika Ligi Narodów. Słowem zaś, przy pomocy którego postaramy się go przekonać, będzie „anarchja”.

Oto, co mu powiem:

„Anarchja! Nie lubi pan tego słowa? Ma ono posmak zła? Teoria anarchji, tak jak pan ją rozumie, przeraża pana?”

„Czemu więc pan ją popiera? Czemu śpiewa pan hymny pochwalne na jej cześć? Czemu sztydzi pan

z uciążliwych ludzi, którzy uważają anarchję za nienajlepszy system?”

„Powiada pan, że pan tego bynajmniej nie robi? Mogę więc zapytać, jaki to system rządzi obecnie mocarstwami europejskimi, skoro zaprzecza pan doniosłości, wartości i niezbędności Ligi Narodów? Jakże się nazywa ten system? Jeżeli każde państwo może robić, co mu się podoba, jeżeli, na przykład, Francja może wypowiedzieć wojnę Włochom, nie pytając nikogo o zdanie, jak się nazywa system europejski? Czemu się różni od anarchji? Pragnąłbym doprawdy, aby pan odpowiedział na to pytanie.

„Aby dopomóc panu do sformułowania odpowiedzi, ośmielę się zaproponować panu z całą pokorą „personifikację” poszczególnych narodów. Narody bardzo podobne są do indywiduów. Uprosi to więc bardzo zadanie, jeżeli będzie pan wyobrażał sobie Anglię, jako miłego, solidnego staruszka, Francję, jako tęgą kobietę, Niemcy, jako Fritza, pykającego fajkę, Holandję, jako dziewczę w drewnianych chodakach, Włochy, jako płomiennego trubadurę, Rosję, jako muzyka etc., etc. Może mi pan odpowiedzieć, że to dziecinna zabawa, nie odbiega ona jednak zbyt nió od prawdy.

„Wyobraził pan sobie już tych dziwnych ludzi? Ma już pan w myśli dokładny ich obraz? A więc — niech pan sobie wyobrazi dalej, że wszyscy oni zamieszkałi w małej, znanej panu, wiosce. Następnie, niech pan sobie wyimaginuje, o ile pan potrafi, że władze miejscowe w przystępie letniego szału oświadczyły naraz: „W stosunku do tych ludzi zawiesimy moc obowiązującą wszystkich praw, usunie-

my policję i pozwolimy im robić wszystko, co tylko będą uważali za stosowne. Jeżeli się pokłóca, będą musieli rozstrzygnąć spór przy pomocy własnych pięści, czy jakichkolwiek narzędzi, jakie znajdą pod ręką”.

„Cóż się wtedy stanie? Anarchja zapanuje po upływie tygodnia. Włoch jeździ złą stroną drogi, bo tak się już przyzwyczaił; i zderza się z **John Bullem**. **Madame France** wylewa pomyje do ogrodu **Schmidta**, który z kolei zakłóca wszystkim mieszkańcom spoczynek nocny, puszczając aż do świtu swój supergramofon. **Chłop rosyjski** okrada wszystkie kurze grzędy. **John Bull** nie pozwala nikomu kąpać się w wiejskim stawie. **Gromadka** hałaśliwych sąsiadów, zwanych **Bałkanami**, podpala wiejską karcznię i t. d. i t. d.

„Czy chciałby pan mieszkać w takiej wsi? Ależ mieszka pan w niej — lub też w jej bardzo dobrym odpowiedniku. A mimo to wznosi pan ręce w świętem oburzeniu, gdy mówimy, że policjant może trochę uprzyjemnić życie, chociaż nawet wymaga przestrzegania pewnych przepisów”.

V.

Nikt lepiej odemnie nie wie, że powyższe argumenty są dziecinne. Tego rodzaju argumenty powinna wypisywać na tablicy nauczycielka w szkółce początkowej, podczas gdy rozdokazywani chłopcy robią miny za jej plecami i zastanawiają się, kiedy zacznie już wreszcie rysować zwierzęta. Choć są dziecinne, niemniej jednak są prawdziwe — równie prawdziwe, jak każdy elementarny symbol, pisany kredą, naprzykład 2 razy 2 jest 4.

D. c. n.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. **CENY OGŁOSZEŃ:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wiersz 20 gr. **Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie.** Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-cio szpaltowy, układ zwyczajnych 10-cio szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.